

31. kolej

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí,
G **Ami**
hodina sudá či lichá, zní hovor a křik,
G **Dmi** **Ami**
třicet je kolejí, které se navracejí,
G **Dmi** **E**
třicátá prvá je tichá jak tajený vzlyk.
F **G** **Ami**
Možná někdo to ví, kam ty koleje vedou
F **G** **Ami**
a proč nastoupil smutek do vagonu,
Dmi **(Ami, E, E)** **Ami**
[: za most betonový zelené vlaky jedou,
G **E** **Ami**
zbyly obaly z kytek na peronu. :]
2. Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
na této poslední obava roztřese ruku
v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
[: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
každý dnes už to ví, kam ty vagony jedou
a proč s kapkami deště padá i stesk. :]

Alibi v A-moll

Karel Kryl

1. **Ami** **E7** **Ami**
Znám muže, kteří za hru pošetilou
E7 **Ami**
páteř i čest, i život dali by,
G **C**
znám jiné, kteří vzdají svoji milou,
E7
jen aby mohli chodit na ryby.
2. Znám mnohé, kteří vyhrožují silou
a zdravý rozum smění za sliby,
a nejvíc těch, co klečí před gorilou,
a pro škleb její ztratí pochyby.
- R: [**G** Já v New Yorku i v Sydney nebo v Mníšku **C**
G **C**
vždy věřil, že čas mříže rozhlodá,
Dmi **Ami**
a do kanálu hodiv vkladní knížku,
E **(Ami)**
vzal za své to, co značí svoboda. :]
3. Je smůlou, jestli hříčkou nahodilou
máš pod kontrolou jen své pohyby
a denně jásáš s dvorní kamarilou,
že svět je z růží a nic nechybí.
4. Já nechtěl kývat s tváří roztomilou,
změnil jsem byt, jak jiní mohli by,
jsem, jak jsem byl, a, byt' mi pouští žilou,
nepatřím k těm, jimž třeba alibi!

R:

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
 debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
 a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

- Ami**   **G**   **Ami**
1. Z cínových mraků teče voda, teče,
C   **G**   **C**
opilí mocí chytají se slámky,
Dmi   **G**   **Ami**
v rytířském znaku larva obaleče
F   **E**   **Ami**
a slizcí mloci na averzu známky.
F   **G**
Tučňáci, sysli, žáby, psi a dravci,
Dmi   **G**   **F**   **E**
lidojem pražský, kaple Husova,
Ami   **Dmi**
a paní Pravda mlčí na podstavci,
Ami   **F⁷**   **E**   **Ami**
němá a slepá - sádrová.
2. Syn kreslí vlajky, vlhčí anilínku,
zapláčou ve mně trojbarevné křídly,
na nebi krajky ze šedého zinku,
za kopcem země s erbem Atlantidy.
Na známce Svojsík, Opletal a Benka,
Heyrovský, Mozart s paní Miladou,
a ještě jedna modrá podobenka:
někdy i krále ukradou.
3. Na nebi barva zvětralého cínu,
společnost Kafků upravuje Zámek,
kuklí se larva v pachu naftalínu
a vůně čpavku halí sbírku známek.
Tu Andrej Kmet' a onde Andrej Hlinka,
Marasyk, Seifert, Palach, Martinů ...
Neopustím-li, zabijí mi synka,
a opustím-li, zahynu ...

G D A⁷ D

1. Já sledoval jsem Azbuka, měl mundúr ze Sojůzu,
jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blůzu,
ta blůza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,
když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.
2. Pak v dalším kšeftě za chvílku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.
3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémení ja búdu vjazát' jupku!"
4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

1. Když hrdost s prasaty se válí na kompostě,
v korytě perly jsou a nouze v podhradí,
[: jdu s tebou, plešatý, po babylonském mostě,
pod bledou kulisou na temném pozadí. :]
2. Tvá ruka chvěje se, snad strachem nebo touhou,
v podpaží zvlhla jsi, jen chvíli od klína,
[: na špatné adrese, kde kdekdo chce být slouhou,
kde všichni souhlasí a každý proklíná. :]

R: Ach, láska, co se s námi stalo, vždyť blbství zívající
nám věčka prstů vzalo i světlá světla svíci,
a správci staronoví dál v kalné vodě loví,
zvuk mincí mezi slovy, co říci, co říci, co říci?

3. Amora bez luku už překřičely žestě,
v hospůdce se sloupy si se mnou víno dej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej!

- Ami**
 1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
     G   **F**   **E**
 vzteklý na ptáka, který zpíval Třešňáka,
     Ami
 pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
     C **G**   **C**
 a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
     E   **Ami**
 JÓ, Gusta křikl : "Hrom aby to bacil,
     C   **G**   **F**   **E**
 rozmoh' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
     Ami
 vod tý nákazy nepomůžou zákazy,
     C **G**   **C**   **E**   **Ami**   **G**   **E**   **Ami**   **E**
 poradím se s Vasilem, co počít s bacilem."   Ami G E Ami E
2. V běsu zavlém koplí Hutku za Krylem,
 že snad v exilu vymaní se bacilu,
 Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
 Vládu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
 JÓ, aby čistka neskončila v púlce,
 přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
 pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
 zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.
3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
 neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
 v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
 celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
 JÓ, znějí Lutka (*Hoffman*), Jahelka i Merta,
 Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
 Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
 unaveně zafuní - bacil byl imunní.

E **F#**
1. Mějte, prosím, na zřeteli při snídani v šatně,
H **E** **H**
bakterie pozřete-li, že vám bude špatně,
E **F#**
stejně tak i v draperii toalety k tanci
H **E**
třístasedm bakterií čeká na svou šanci.

G#
R: Při pochodu po Praze, at's' Franta nebo Jakub,
C#mi
chraň se proti nákaze - půllitr rumu zakup,
H
desinfekce pomocí - lahvinkou špiritusu
G# **H**
uchráníš se nemocí - zdravý i po funusu!

2. Když se řeční o Únoru z ideové stránky,
vypni proud a z tranzistoru vyjmi suché články,
zanes tisk i baterie do nejbližší sběrný,
demagog či bakterie - refrén bude stejný.

R:

Balada Manoně

Karel Kryl

1. Sní v povlacích, vlasy má havraní,
sní o mracích s muzikou varhanní,
vím, že se jí zdá o pasekách s malinovým,
řekne, až procitne, že mě sem nezvala,
ústa až poskytne, přečtu jí z Nezvala:
Manon je motýl, Manon je včela,
a že ji nepustím, i kdyby chtěla.
2. Dál ale sní o mořích blankytných,
snít budu s ní v trochejích nezbytných,
vím, až se mi vzdá, nikdy že jí nedopovím
v zeleném salóně, co tehdy neznala,
z Balady Manoně od pana Nezvala,
že Manon je motýl, Manon je včela,
Manon je růže hozená do kostela,
Manon je motýl, Manon je plavovláska,
Manon je první a poslední má láska,
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych,
ach, Manon, Manon, Manon, Manon, Manon ...

1. D Já včera hučel do Běly o harmonii duší A^7
 D a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší, $\text{A}^7 \text{D}$
 G ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše, D E^7 A^7
 D že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše. $\text{A}^7 \text{D}$
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
[: [: já dostal dopis od Běly, :] Běla mi dala kvinde. :]

Emi G

Rec: Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední praporec - moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledního muže. Píseň nazvaná Poslední Moravan.

Emi G Emi G Emi G Emi G Emi
 1. Pod bílou zdí má bláto barvu perlet'ovou
G D Emi G Emi
 a zvony odletěly za větrem do Říma,
G Emi G Emi G Emi G Emi
 obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou,
G D Emi
 už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá.

2. Prapory mdlé už pálí ruce vlajkonošů,
 jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,
 a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů
 i do ran na orlici, kterou už poutají.

D Emi
 R: Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry,
D Emi
 hřeben větru rozčesává pera plamenná,
D Emi
 věřili jsme na pokoru u popravčí káry,
D Emi H⁷ Emi G
 zlatá doba nenastává, bude kamenná.

3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,
 mít duši nestydatou a mozek bez ceny,
 být králem lstí a snadno vzít si bez pokory
 na svatbu se Zubatou železné prsteny.

4. Není to med, zas píti číši vrchovatou
 a věřit na proroky v chorálu polnice,
 sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou
 na erbu pro otroky - pro naše dědice.

Emi H Emi G Emi H Emi G Emi G Emi G Emi
 R: + bude kamenná, bude kamenná ...

Ami G Ami E Ami

1. **Ami** **G** **Ami E**
 1. Z chyže pod horama hotel Panorama buduji,
Ami **E** **Ami**
 maje po levici svoji polovici svalnatou,
G **Ami**
 v tom panoramatu mezi horama tu sleduji
E **Ami**
 pannu pololvici s horní polovicí hřivnatou,
C **G** **C**
 panna pololvice řízek z králevice smažila,
G **E**
 mýdlem polila se, potom holila se v poklusu,
Ami **G** **Ami**
 vypadala směšně, když se bezúspěšně snažila
G **Ami**
 horní polovici dáti k dispozici cirkusu,
C G Ami E Ami E Ami E Ami G Ami E Ami
 la la la ...
2. V hrsti perořízek, jedl Nero řízek v jeteli,
 vzadu Apeniny, kilo huspeniny v popředí,
 vsedl do žiguli strýce Caliguly, chcete-li,
 vzal na půdě lati, jel si udělati prostředí,
 v stínu Kolosea seděls' v karose a netušil,
 že je volovinou hrát si s hořlavinou u latí,
 vatra nectila tě, bratranec ti latě vysušil,
 domy plápolaly, požár udolali mulati,
 la la la ...
3. Povím třemi slovy, co se Přemyslovi povedlo,
 jeda v čele voje, našel u Bivoje Libuši,
 Líba drapla dýku, křikla na vladyku: "Nemehlo!
 Kde si bol tak dlho?", Bivoj popadl ho za uši,
 na hrb si ho hodil, pak se k hradu brodil potoky,
 znaje, našlápne-li někde na šrapnely, vyletí,
 jeden vylekanec zařval: "Hele, kanec divoký!",
 pak to ohlodali, do knížek to dali pro děti,
 la la la ...
4. Kterak, na mou věru, zahnat nedůvěru k vrchnosti,
 když mě kontrolují, i když na Metuji vesluji,
 čtu si Dürrenmatta a mám dilemata s věrností,
 krátce před zatčením žiji s přesvědčením ve sluji,
 a když na pivo je, myslím na Bivoje - zemana,
 čtu si Calderona, myslím na Nerona - paliče,
 doma v polici je tajná policie schovaná,
 tak si na němého hraji v domě mého holiče,
 la la la ..., tak si na němého hraji v domě mého holiče ...

Ami G Ami G Ami G Ami G
1. Blátivá je stráž
Ami G Ami G E
s trávou spálenou
Ami G Ami F
[: a zády k loučím lístkem se loučím,
Ami G Ami
lístkem se loučím s Alenou. :]

2. Záda císařů
nespí v bodláčí,
[: vždyť přece pro ně ranění koně,
ranění koně nepláčí. :]

G
R: Na obzor nad mou tužkou
Ami
svítání bílou stužkou
G Ami G Ami G
lhalo mi světlou barvou oceli,
G
že rety Aleniny,
Ami
rány a spáleniny
G F E
polibky hojivými zacelí.

3. Smířlivý jen déšť
řekne vesele,
[: že svíci hvězdnou zítra mi vezmou,
zítra mi vezmou andělé. :]

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami

- Ami G Ami G Ami G
1. Fasády v ulici plničké spadu,
 Ami G Ami G
 navěky v pozici černého vzadu,
 C G Ami(C) G
 ve jménu jistoty ulité z vosku
 Ami G Ami G Ami
 trousíme bonmoty z bludiště mozku.
  2. Uvadl rozrazil na břehu Svratky,
 paprsek rozmrazil vajgly a zvratky,
 po léta v amoku, lhostejní lety
 pálíme od boku utáté věty.
  3. Vlk v kůži berana z paměti smazal,
 že horší tyrana je jeho vazal,
 a bída vřezala do hnízda jiřic,
 že horší vazala je jeho biřic.
  4. Nuceni legií k povinné lásce,
 v carově režii chválíme správce,
 jsme ti, kdo přežijí zimy i jara,
 v správcově režii vítáme cara.
  5. Civíme na Labe, doufáme skrovně,
 že za nás vyhrabe kaštany z ohně,
 nuzákům v chatrči daruje chleba
 a kostrč nastrčí, bude-li třeba.
  6. Pijeme kořalu, cpeme se masem,
 opilí ze žalu, s plačtivým hlasem,
 s pokorou mužiků s rukávy z klotu
 Ami G Ami G
 hrajem si muziku, hrajem si muziku
 Ami G Ami G Ami
 hrajem si muziku na cizí notu ...

1. Pod branou vítězů, co nikdy nevyhráli,
bez zlatých řetězů a zvonů z katedrály,
zelení molodci z romance iluzorní,
po matce sirotci, po otci bezprizorní
hrajeme v karty.

2. Růžový kavalír uprostřed paviánů
zahodil bandalír i šavli z porcelánu,
svět civí na zátku, zatímco setmělo se,
pasy jsou v pořádku a whisky na podnose
s tyčinkou na rty.

R: Hrajeme hbitě o trojitě es:
tvar hadího hřbetu či gotických sošek,
flinty jsou v žitě a na hlavních rez,
a svoboda je tu, vždyť bijem se o šek - tot' zvyk!

3. Dva centy životů a slunce sbohem dává,
hledáme jistotu, které se nedostává,
na hrdle znamení obojku otrokova,
lezeme shrbení, zaliti do olova
jakési víry.

4. Paměť je v bankrotu a z domu nevychází,
čest stojí u plotu a kamením se hází,
cit s hlavou hovězí vybírá popelnice,
a pravda? Vítězí - slepá jak řeholnice,
oděna v díry.

R: Rezavé ráno a mlha jak med,
tak podivně sladko jak z chrlení krve,
čteš, co je psáno, až k písmenu "zet",
už nekřičíš "matko!", je ticho jak prve, jen vzlyk!

Blůs pro papírový děfče

Karel Kryl

Ami F E

1. Mý malý děfče, jsi smutný jak to blues,
jsi smutný jak to blues, který si zpívám,
mý malý děfče, reklamo modrejch blůz,
reklamo modrejch blůz, vodpust', že zívám.

2. Mý malý děfče, ty smutný voči máš,
ty smutný voči máš, tak puđu s tebou,
mý malý děfče, snad štěstí přivoláš,
snad štěstí přivoláš, když hnáty zebou.

3. Mý malý děfče, to děfče z plakátů,
to děfče z plakátů, co visej' na rohu,
mý malý děfče snad na mě čeká tu,
snad na mě čeká tu, poslaný po Bohu.

4. Mý malý děfče, z flašky ti napít dám,
z flašky ti napít dám moc dobrej džús,
mý malý děfče, pak zas ti zazpívám,
pak zas ti zazpívám to svoje blůs ...

Bratříčku, zavírej vrátka

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E7**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

1.   C   G   F   E
1. Seděl jsem u vody, baštil jsem paštiku,
      C   G   F   E
   že jsem měl důvody, stražil jsem na štiku,
      G   F   E
   stražil jsem na štiku, popíjel truňk,
      G   F   E
   načež se z rybníku ozvalo "žbluňk!"
2. Spatřil jsem, zmámený, slečinku kouzelnou,
   házela kameny ručinkou sádelnou,
   že jsem měl upito několik piv,
   já, staré kopyto, jsem na ni kýv'.
3. Sedla si na hýždě k rybníku na blatech,
   rozsedla hlemýždě, měla flek na šatech,
   měla flek na šatech, na šatech flek,
   v červených katátech jsem si k ní klek'.
4. "Koukněte, slečinko, nedbejte na fleky,
   zhubněte malinko, obujte kramfleky,
   přijdete z prádelny, flek bude pryč,
   svět bude nádherný, budem hrát bridge."
5. Seděla v čepečku, slzičky na kraji:
   "I vy můj blbečku, já karty nehraji,
   hraji jen mariáš, kanastu, skat,
   že jste jak Goliáš, chci s váma hrát."
6. Než jsem se dobelhal s kanastou kapesní,
   slečinku obelhal sličný pan nadlesní,
   sličný pan nadlesní, nadlesní pán,
   čepičkou noblesní zkřížil mi plán.
7. Tak se té slečince dostalo pohybu,
   já sedím v houštině a stražím na rybu,
   smířím se s kapříkem, pak půjdu pryč
   zahrát si s lesníkem bridge.

Buffalo Bill

Karel Kryl

D A⁷ D A⁷

1. Jemnými dotyky rezavé motyky
kopu si hrob, kopu si hrob nehotový,
profesor matyky vrací se z putyky,
nevinný snob, nevinný snob, kdekdo to ví.

2. Tapety do bytu utkané z blankytu
kdosi mi dal, kdosi mi dal, kdopak to byl,
chtěl bych se brzy tu zbaviti pocitu,
klid že mi vzal, klid že mi vzal Buffalo Bill.

- R: Dotyčný hrdina nemíval komplexy,
jestliže buvola s bizonem poplet' si,
to se však rozumí, nemyslel na pumy,
mohl se smát,
dotyčný profesor oděný v mundúru
už mě teď nenutí udělat maturu,
na hlavě s pomádou, začal si s armádou
na válku hrát.

3. Před lety v příkopu u Čierné pri Čopu
asi jsem snil, asi jsem snil, to netuše,
že tady v okopu hrobeček vykopu,
abych tu shnil, abych tu shnil, jsa bez duše,
jsa bez duše, jsa bez duše ...

- Emi**   **D**   **Emi**   **D**
1. Co řeknou ti páni, co, sedíce strnule,
Emi   **D**   **G**   **H**
plijí tu na ty, kdo opustí vlast?
Emi   **D**   **Emi**   **H⁷**
Zas budou jen mlčet, jak mlčeli minule,
Emi   **D**   **Emi** **D**   **Emi**
třásti se strachem a tiše si krást.
2. Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátky,
tehdy, až o pravdě zakážou hrát?
Vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.
3. Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají,
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají,
hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

Čardám, čardáš, čardá

Karel Kryl

Ami E   Ami G
Povedal mi ujo náš,
C   Dmi   Ami E
že vraj robím špionáž,
Ami G E   Ami
a ja robím od nevidíš do nevidíš
E   Ami
bez ohľadu na tonáž.
E   Ami G
Škrabe ujo - darovník
C   Dmi   Ami E
kosoštvorce na pomník
Ami G E   Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
E   Ami
bude zo mňa tajovník,
Dmi E   Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
E   Ami E Ami
bude zo mňa tajovník.

1. Nebylo dotyků, jen ústa, která křičí,
                    Ami   **E**   **Ami**
                    C   **F**   **E**
lahvičku od injekce někdo odhodil,
                                    Ami(C)   **F(G)**   **Ami**
[: lehátko z plastiku a ocelových tyčí
                    F   **Ami**   **E**   **Ami E**
a vůně desinfekce - tak ses narodil. :]
2. Tot' tvoje scéna - páchne z koželužen tříslu
a čpí tu jatky, voní benzin motorů,
[: namísto jména dostals' na zápěstí číslo,
namísto matky hudbu z reproduktorů. :]
- R: Tot' domov tvůj, tvá vlast a tvoje štěstí,
                    C **G**
                    Ami **E**
o čem jsi snil, už zítra nastane,
                    C   **G**   **Ami**   **F**
ty hrdý buď, a číslo na zápěstí
                                    Ami   **E(G)**   **Ami**
budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!
3. Na lůžku úrazovky vymění ti plínky
za hřiště z roztřískaných karoserií,
[: za štěstí z obrazovky televizní skříňky,
za volnost oprýskaných periferií. :]
4. Hle, vůně domova, šed' betonových bloků
co láska narkotika manifestací,
[: co hudba chrámová zní melodie doků,
co štěstí (láska) panoptika manifestací. :]

R:

5. Na nebi, v kalužích je olejová duha,
koryta potoků, v nichž voda neteče,
[: popílek na růžích je černý jako tuha
a není proroků, můj malý člověče. :]
6. Máš život v malíčku a nestaráš se o věk,
máš úspěch za víru a neznáš dojetí,
[: jen chvíli, človíčku, a bude z tebe člověk
ušitý na míru pro toto století! :]

R: + budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!
                                    Ami   **F**   **E**   **Ami**

Dachau blues

Karel Kryl

Ami G⁷ Ami G⁷ E

- C**
1. Když stíny k sobě v touze lnou,
tma prohlásí se kouzelnou
G⁷
a někde znějí bicí,
F **G**
když měsíc tepe do mřížky
F **G**
dva Popelčiny oříšky
Ami
s šedivou holubicí,
C
když zvony půlnoc dozvoní
Ami
a vratiče se rozvoní,
Dmi
zlý sen se vrací znovu,
(F) **(G)**
[: jsou dosud v oknech střepy skla
Ami
a krev, jež znovu vytryskla,
G (E) Ami
skapává do proslovů. :] Ami F Ami G⁷ E

2. Když úzkost chodí po špičkách
jak dívka v modrých lodičkách
a v bílé rozhalence,
když promarněno vzkříšení,
když most má pouta lešení,
jež křičí na milence,
když zlato pláče mosazí,
když vzduch se oděl do sazí
a prázdnem škváry zeje
[: zas strach má ze lži mozaiku
a za svěřací kazajku
už našel farizeje. :]

- F** **G** **Ami**
R: Zvracíme přecpaní a měsíce se počínají pátkem,
G **Ami**
křičíme ze spaní, zas děsíce se podepsaným řádkem,
G **Ami**
pod hranou odvahou tkví pobledlost, jak Pilát ruce myjem,
G **E** **Ami** **E**
když s chladnou rozvahou jde posedlost, pak zítřka nedožijem.

3. Když lež je pravdy zárukou,
jde volnost s pouty na rukou
a vůkol kvetou hroby,
když z lásky stal se mouřenín,
pak děvce podá růženín
a zbude bez ozdoby,
když zloba zbývá bez lásky,
pak Židům krade oblázky
a hlásá toleranci,
[: a intelekt když bez duše,
pak podoběn je ropuše
či slepci s mečem v tanci. :]

- D** **A7**
1. Já mám svou panenku v Žilině,
D
ta si nosí nožík v holině,
D7 G
má ho od starosty na čehúňské hosty
A7 D
s šibeničkou v dolině.
2. Já mám svou panenku na Kladně,
žijem spolu trochu nákladně,
při tom dobrým pivu není ani divu,
že mám díru v pokladně.
3. Já mám svou panenku ze Zruče,
ta mi recituje Bezručě,
s knihou Slezských písní starej Magdon spí s ní,
za sebe už neručě.
4. Ja mám svoje dievča od Rajca,
napilo sa vody z Dunajca,
vďaka tejto vode kričí po slobode,
stojac frontu na vajcia.
5. Já mám svou panenku z Pardubic,
ta má hodně vpředu, vzadu víc,
a že přišla z Borů, sedí v podvýboru
pro střílení jalovic.
6. Já mám svou panenku ve Žďáru,
dávala mi bacha na štáru,
při poslední štáře byla ale v páře,
sebrali mi kytáru.
7. Já mám svou panenku ve Ždiaru,
chodí s policajty na štiaru,
předposlední štára kápla na Mečiara,
a teď prchá přes čáru.
8. Já mám svou panenku v Jalovci,
chodějí tam za ní svalovci,
kluci bolševičtí, socialističtí,
Klausovci i lidovci.
9. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
když poslouchá Zmožka, myslí na Mikloška,
na zbojníky z Polonin.
10. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
při tělesném styku nedbá na kritiku,
i kdybych byl Machonin.

11. Já mám děvče v městě Hodonín,
ve tváři má úsměv Madonin,
v duši ale chová křídla satanova,
a já marně žadoním.
12. Já mám svou panenku v Trutnově,
učí estetické výchově,
a že i já vždycky myslím esteticky,
bydlím radši v Mnichově.
13. Šla má holka k filmu ve Zlíně,
točí v nezávislé skupině,
pomalu si zvyká točit bez rizika
v slušovickém kravíně.
14. Šla má holka k filmu ve Zlíně
točit v nezávislé skupině
aktuálně zlínské kolo-kolo mlýnské
režiséru na klíně.
15. Já mám svou panenku ze Zlína
zauzlila se jí uzlina,
koňakem se zlila, uzel rozuzlila,
teď jí chutná zmrzlina.
16. Já má svou panenku v Teplicích,
ta si léčí stíny na plicích,
ve sportovním duchu nadechla se vzduchu
na severních hranicích.
17. Ja mám svoje dievča v Martine,
vraví: chcela by som, a ty nie?
Veru nechcem, madam, výhovorky hľadám
v gréčtine aj v latine.
18. Já mám holku z kraje Smíchova,
jezdíval jsem za ní z Mnichova,
dneska se k ní krađu od Pražského hradu,
popřípadě z Chodova.
19. Já mám holku z kraje Smíchova,
tvrdí, že mi chybí výchova,
zbyla pro ni škvíra přímo u Dienstbiera ...
20. Já mám svou panenku v Kyjově,
bavíme se spolu lidově,
že je na lidovce, natukla si vdovce,
a já dědím po vdově
čtyři kozy, nebo dvě?
21. Já mám holku v Lázních Letohrad,
tvrdí o chlívu, že je to hrad,
a já v okouzlení tvrdím jí, že není,
bez ohledu na obrat.

22. Já mám holku v Lázních Letohrad,
pročpak si s ní trochu nepohrát,
nedaleko Detvy zranila se větví,
a já tvrdím: byl to drát!
23. Já mám svou panenku z Lanškrouna,
koupil jsem jí včera melouna,
tupě okouněla, neboť v rukou měla
krkovičku z okouna.
24. Já mám holku z Brodu Českýho,
ta si hodně přála mužskýho,
ne bystrozrakého ani širokého,
dodali jí Dlouhýho.
25. Já mám svou panenku z Jihlavy,
ta mi pořád tluče do hlavy:
"Kašli na kytáru, zpívej u cimbaru
jako Slávek Volavý!"
26. Já mám svou panenku v Rumburku,
ta má roztomilou figurku
zezadu i zpředu, prostě po ní jedu
z Mnichova i z Hamburku.
27. Já mám svou panenku v Olešné,
ona radši říká "jo" než "ne",
na má přání zbožná ale jenom "možná -
- zaplatíš-li pelešné!"
28. Já mám holku v Ústí nad Labem,
každý večer se s ní nadlabem,
v koránu to vězí, že je na hovězí,
snad se stanu Arabem.
29. Já mám svou panenku v Roudnici,
chodějí tam za ní proutníci,
chodějí tam za ní chlapci malovaní
v rozvinuté rojnici.
30. Já mám svou panenku v Senici,
vypili jsme spolu sklenici,
naše srdce horia vínem zo Záhoria,
když jdem stavět hranici
na přejezdu v Skalici.
31. Já mám svou panenku z Frenštátu,
chtělo se jí letět do Států,
ježto měla vztahy s dramatikem z Prahy,
je tatam, no, a já tu.
32. Já mám svou panenku v Jičíně,
ta mi pořád básní o Číně,
zadělává v díži shnilá vejce s rýží,
a já zírám nečinně.

33. Já mám holku z obce Svitavy,
napila se vody z Vltavy,
teď tý holce ze Svitav píšou epitaf ...
34. Já mám holku v obci Semily,
zkoumá politické omyly,
cestou na lustraci došlo k perlustraci,
nožičku jí zlomili.
35. Já mám svou panenku v Čáslavi,
kolik stojí kilo másla, ví,
vyměnila necky za plat poslanecký,
teď to táhne s Václavy.
36. Já mám svou panenku v Čáslavi,
trpí na májové oslavy,
ta se tuhle středu vdala za předsedu,
že si vzala osla, ví.
37. Já mám svou panenku z Kadaně,
ta mi dává bacha na daně,
při předání daní tupě civím na ni,
popřípadě na daně.
38. Ja mám dievča v Dolnom Kubíne,
rozprávame sa s ňou pri víne,
zrazu zaznie z fľaše: "Slovensko je naše
po hranice na Rýne!"
39. Já mám svou panenku od Blanska,
neví, co je dražba holandská,
stálo jí to gáži, že se nepřirází,
provádala se za Francka.
40. Já mám svou panenku v Litomyš-li,
ta, když chce, tak dlouho nepřemýš-lí,
ale chce to vždycky ryze platonicky,
a já to chci jinak, rozumíš-li?
41. Já mám svou panenku z Náchoda,
provádala se včera za Choda,
dneska sedí v baru s bandou Lomikarů
za mařeny z východa
Pane, to je výhoda!
42. Já mám holku v Hradci Králové,
ta je přebornicí v kolové,
každý pátek v Hradci choděj' za ní spratci
od milice lidové
je to trochu jalové
43. Já mám holku v Zadní Třebáni,
ta má hrozně ráda líbání,
kromě toho ráda mého kamaráda,
hlavně kvůli ... zobání
pro holoubky na bání
to to ale přehání.

44. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
napila se čaje, vlezla do partaje,
teď je v Praze, a co víc?
45. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
z čaje z makovice vznikla opozice,
povede ji Lobkovic.
46. Já mám svou panenku z Dobrušky,
žije bez druhá i bez družky,
ta, když baští pstruhy, myslí na soudruhy,
a já cítím rozbušky.
47. Já mám svou panenku z Dobrušky,
svačí na Hradčanech U hrušky,
pak jde na Vikárku, dá si párek párků,
a já baštím soudružky.
48. Já mám holku v Brodě Železném,
občas se s ní někde naleznem,
v nylvém zápolení spějeme na školení
o Únoru vítězném.
49. Já má svou panenku z Vrchlabí,
řekla, že moc ráda prchla by,
v doprovodu strýce plave do Bystrice
přes hranice po Labi.
50. Já mám svou panenku ve Slapech,
chtěla čtyři stovky po chlapech,
nebylo jí zřejmé, že ji berňák sejme,
zbylo pade - měla pech.
51. Já mám holku v obci Jeseník,
vylezli jsme spolu na seník,
ale na seníku kouknu do ceníku,
teď je ze mě dráteník.
52. Já mám buchtu v městě Klatovy,
když mě vidí, fandí Gottovi,
věda, že je bota obdivovat Gotta,
bývám z toho hotový
hrajú koncert beatový.
53. Ja mám svoje dievča z Požoňa,
pýtala sa, kde je Bologna,
že dá zajtra "dovi" Kňazko-Mečiarovi,
možno, že ju dohonia
nech to nechá pre koňa.

1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
 kdo nechtěl být "přivtělen", musel vlastnit kvéry,
 k zabránění panice roztáhly se dráty,
 vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.
 Dmi A⁷ Dmi A⁷ Dmi A⁷ Bb A⁷
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
 dovolím si úvahu, corridy se týká:
 vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
 a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
 místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
 rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
 jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
 mezitím mu v revíru vzrostla populace,
 oblékl si halenu, zavolal si lovce,
 aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
 vědec je však potvora a genetiku nechce:
 "Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
 z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!"
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
 dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
 vysoká se nažrala předepsané dávky,
 velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
 z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
 "V postavení zoufalém pokusím se přežít,
 lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!"
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
 potají se stýkali - dali základ rodu,
 nahoře se radují z územního zisku,
 u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
 lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
 nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
 jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
 obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
 "Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
 Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!"

11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
a než přišly opice, patří vláda ssavcům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
najednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být "přivtělen", musíš vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

Gmi

1. Milion slepých očí, na erbu hlava hadí,
D **Cmi** **Gmi**
jež, hledíc do měsíce, bezhlesou píseň vyje,
Cmi **Gmi**
nad městem rytíř-kočí slepého koně hladí
D **Cmi** **D**
a dole hoří svíce z Dantovy komedie.

Gmi

Cmi

- R: Kaple má okna klenutá a křížem hlásá lásku,
Gmi
ústa jsou řevem zalknutá a nevydají hlásku,
D
květiny strachu, věnce lží,
Cmi **Gmi**
a místo slzí tence mží
D **Gmi** **Cmi** **Gmi** **D**
na zvratky na obrázku.

2. Ráno, jež nenastane, nadarmo čeká žlutou,
vavříny do omáčky a slza na lafetě,
ze země netvor vstane, jenž s tváří nepohnutou,
seznav, jak vraždit ptáčky, plamenem obejmě tě.

D

Gmi

Cmi **Gmi** **D**

- R: + na zvratky na obrázku,
Gmi
na zvratky na obrázku ...

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
ten naučí mne píli,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F E**
byť nezbývalo síly,
Ami **F** **Ami E**
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F
beránku, děkuji,
Ami **G E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G E** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

1. Demokracie rozkvétá, byt' s kosmetickou vadou:
ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou,
[: ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce,
a z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce. :]
2. Demokracie prospívá bez nás a pragmaticky,
brbláme spolu u piva, jak brblali jsme vždycky,
[: farář nám slíbil nebesa a čeká na majetky,
my nakrmíme forbesa za dvě či za tři pětky. :]
3. Demokracie zavládla, zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla u strejdy McDonalda,
[: král Václav jedna parta je se šmelinářským šmejdem,
pod střechou jedné partaje se u koryta sejdem. :]
4. Demokracie panuje od Aše po Humenné,
samet i něha v pánu je a zuby vylomené,
[: dali nám nové postroje a, ač nás chomout pálí,
zaujímáme postoje, místo abychom stáli. :]
5. Demokracie dozrává do žaludečních vředů,
bez poctivosti, bez práva a hlavně bez ohledů,
[: a je to mýlka soukromá, snad z optického klamu,
že místo srdce břicho má a místo duše tlamu. :]

Emi **Edim**
1. Deštivý den, všechno už za své vzalo,
Emi **Edim**
deštivý den, slunce se ukázalo,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
jenom na malou chvíli, jedním víčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
nahlédlo přes oponu šedých mraků,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
deštivé víly zamkly klíčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim** **Emi**
krabičku od bonbonů plnou draků sedmihlavých.

Emi **H⁷** **Emi**
R: Na krabičce od cigaret slůvko "miluji",
H⁷
marně prosím dámy z karet, kéž se smilují,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
kéž aspoň na několik vteřin přistoupí k oprýskaným dveřím,
Emi **H⁷**
u kterých čekám.

2. Deštivý den civí mi do pokoje,
deštivý den, příčina nepokoje,
který pomalou chůzí chodí kolem,
na krku s flašinetem rozladěným,
s výrazem hrůzy za mým stolem
usedl s parapletem roztaženým doširoka.

R:

1. **Dmi** Na pahorku mezi lány suchá lípa ční,
A
Dmi pod ní Vlasta kuje plány emancipační,
Gmi dlabat lžíce z kmene lípy se jí protiví,
A **Dmi(D)** řeže luky, strouhá šípy, plete tětivy.
2. Na pahorku blíže bučí cestou k Zbirohu
kníže Ctirad Šárku učí foukat do rohu,
a že nedbal na ledviny kníže zhýralý,
přihnul sobě medoviny, troubí "halali".
- D** R: Družina necvičí pořadovou, chrápe opilá,
A **D** **D7**
dívčina na blůzu dvojřadovou oči sklopila,
G rozepla první i druhou řadu,
D v touze plá, je veta po Ctiradu,
A za tepla upletla velezradu
D **G** **D** **A**
Šárka ztepilá.
3. Mezitím, co staré panny řinčí ve křoví,
žvýká Ctirad vyčerpaný bůček vepřový,
po poledním hodování bradu omyje,
věnuje se studování anatomie.
4. Vraždí dívky, vraždí lovce spící v bezpečí,
Ctirad zatím na křídlovce troubí ke zteči,
a když dojde s aprobací po pohrudnici,
tu ho Vlasta kyjem bací přes makovici.
- R: Obdržel, o co si koledoval, Ctirad-dětina,
bohužel do rohu vytruboval, což je blbina,
vladyka podlehl sebeklamu,
muzika pomocí nemohla mu,
babyka na hrobě vyrostla mu
blíže Děvína.
5. Zpola opřen o podušku nafukovací,
usilovně cucám tužku propisovací,
pokročilá hodina je u vodojemu,
a já sedím u Dunaje, píšu poemu.
6. O Ctiradu hloubám vleže, hloubám u vína,
nade mnou se tyčí věže hradu Děvína,
do čela se vryla vráska melancholie,
při myšlence na Jiráska mizerně mi je.

R: Zhouba je, když někdo pod Děvínem vzpouru uplete,
nedbaje, že, oděn hermelínem, bací knížete,
k tomu pak, když slovo zrada padne,
komupak tu něco nenapadne,
inu tak: nic není nezávadné,
co si přečtete.

7. Někdy zcela bez přípravy bouře mihne se,
je-li člověk prozíravý, chytře vyhne se,
a že nerad tančím z řady, bdělý ve snění,
zašel jsem si na úřady pro vobjasnění.

8. Usedl jsem na stůl, taje tvůrčí bolesti,
polohlasem předčítaje Staré pověsti,
úřednice odložila dráty pletací,
načež mne pak oblažila interpretací.

R: Učím se, podoben Ctiradovi, autocenzuře,
bojím se, až se to stará doví, bude nejhůře,
z obavy, že je to vlastizrada,
zabaví mou báseň na Ctirada,
sama ví, co je to dobrá rada
v literatuře.

1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
na téma: "Maluj, malíři, a malbou masy oslov!
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
rumělkou na ni maluje dvě pěticípé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]

- Ami C Ami G Ami
1. Jel krajem divný kníže, a chrpy povadly,
když z prstů koval mříže a z paží zábradlí,
[: on z vlasů pletl dráty, měl kasematy z dlaní,
Ami G Ami G F E
a hadry za brokáty, zlá slova místo zbraní. :]
2. Kam šlápl, vyrůstaly jen ocúny a blín,
když slzy nezůstaly, tak pomohl jim plyn,
[: hnal vítr plevy z polí a Kristus křičel z kříže,
když rány léčil solí ten prapodivný kníže. :]
3. On pánem byl i sluhou, a svazek ortelů
si svázal černou stuhou, již smáčel v chanelu,
[: a hluchá píseň slábla, když havran značil cestu,
již pro potěchu ďábla vyhlásil v manifestu. :]
4. Měl místo básní spisy a jako prózu mor
a potkany a krysy a difosgen a chlor,
[: měl klobouk z peří rajky a s důstojností snoba
on vymýšlel si bajky, v nichž vítězila zloba. :]
5. Měl pendrek místo práva a statky pro gardu,
v níž vrazi řvali sláva pro rudou kokardu,
[: on lidem spílal zrádců, psal hesla do podloubí,
v nichž podle vkusu vládců lež s neřestí se snoubí. :]
6. Dál kníže nosí věnce tou zemí zděšenou,
on strach má za spojence, jde s hlavou svěšenou
[: a netuší, že děti z té země, v které mrazí,
prostě a bez závěti mu jednou hlavu srazí. :]

Dneska už se smí

Karel Kryl

          C   G   C   G
Můj kantor míval smělé přání vtlouct mi do hlavy
          C   G   C   G   C
to, že všech mezí rozorání dobro připraví,
                  Ami   G
můj táta razil jiné teze větou jedinou:
          C   G   C   G   C
že rozoráš-li všechny meze, ptáci zahynou.
                  C   F   C
Dneska už se smí, co se nesmělo,
                  F   G   C   F   C
dneska už se smí, to nám scházelo!

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,
počítám vrásky, vryté do pleti,
koleje běží, běží za tramvají
jak dálka - sladkohořké prokletí.
Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,
zítkřek i dnešek změni na kdysi,
k Maxovi zajdu, místo do Demínky,
přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.
2. Na stole kroužky po přelitých číškách,
pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
a trapné básně v pramizerných knížkách,
řídke jak bahno ze dna Vltavy.
Zahrady oblékly se do šeríků,
na bledém nebi temné obrysy,
zčernala věž i růže na keříku,
zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.
3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
kamínky týdnů v broži s jaspisy,
a čas, ten pianista jednoruký,
počítá dopisy, dopisy, dopisy.
Smích jako náplast na strhané rysy
a trocha citu, aspoň ke vzteku,
no zbývá, nežli čekat na dopisy,
není-li doteků, není-li doteků,
není-li doteků, doteků, doteků,
není-li doteků, není-li doteků?

1. Kalhoty roztřepené na vnitřní straně,
zápěstí roztřesené a seschlé dlaně,
kterými žmoulá kůrku chleba sebranou z pultu v závodce,
tak tedy říkejme mu třeba důchodce.

2. Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je střádá do obálky, důchodce.

*: V neděli vysedává na lavičce v sadech
a starou špacírkou si podepírá ustaranou hlavu,
sluníčko vyhledává, naříká si na dech
a vůbec nikdo už mu neupírá právo na únavu.

3. Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebra o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
když vidím tyhle lidský vraky, třesu se strachem před přízraky,
že jednou ze mne bude taky důchodce ...

1. Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
 Ami G Ami G
 padl žal na večer srpnový,
 Ami G Ami
 v prachu dvaceti let zmizel oheň i led,
 Dmi G Dmi G
 zbyly jen carovy proslovy,
 Dmi G E
 z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
 Ami F E
 Ami
 slepí a hluší dál kulmují uši
 G E (G) Ami E
 králi Midasovi.
2. Krví značena je dlažba u Dunaje,
 hroby padlých jsou bezejmenné,
 heslo o vítězství cizím peřím se skví,
 dávno krev vsákla do kamene,
 barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
 zavření v kleci jsme otroky věcí,
 nikdo nevzpomene.
3. Nad zemi prodanou větry až přivanou
 oblaka zelená z žíravin,
 vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
 z prstenu zaplane vltavín,
 snítka nachových plodů rozčeří vodu,
 navzdory posté zas na břehu vzroste
 Ami G Ami
 rudý trs jeřabin ...

Elegie

Karel Kryl

- Dmi**   **Gmi**   **A**   **Dmi**   **B^b** **A**
1. Na louce koně pasu za zpěvu konipasů, camcará,
Dmi   **Gmi**   **Dmi**
čekaje na to, kdy si zazpívám jako kdysi za cara,
Gmi
[: třesavku nevolníka pod koleny,
Dmi   **B^b**   **A**
z básníka na rolníka přeškolený,
Dmi   **Gmi**   **A**   **Dmi**   **B^b** **A**
spokojen bez rozhlasu, dočkám jak husa klasu do jara. :]
2. Na klíně Polyxenu, zajel jsem do Brixenu na lyže,
teď piju slivovici, hýčkaje krasavici z Adiže,
[: a než jí zrudnou líčka z tyrolského,
vzpomenu na Havlíčka Borovského,
namísto elegií myslím však na orgii v negližé. :]
3. Z okénka kynu vlídně, na sever jedu z Vídně bujarý,
z protější strany Dyje zaznívá melodie fujary,
[: pak někdo zahuláká Čapajeva,
to car mě zpátky láká, mně to neva,
v exilu brousím tužku pro pamflet na báťušku s bojary. :]

Ellena

Karel Kryl

E F#mi C#mi E F#mi G# C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H

- E F#mi C#mi E F#mi G#
1. Ten snímek dal jsem za mříže, abych ho neztratil,
mám kvůli němu potíže, vždyť jsem ho neplatil,
E F#mi C#mi E F#mi G#
ta dívka stojí za stolem, jako by klečela,
C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H
prsty jí voní karbolem, vlasy má do čela.

E H E

R: Tak natrhal jsem v podkroví divoké víno nepitné,
A E A H A G# H
teď hledám jedno přísloví, kdo mi ho poskytne?

2. Má jemnou kůži na rukou a stůl je politý,
je posypaný antukou a týdny nemytý,
má unavená obočí a ústa sevřená
a zkusím, zda se otočí na jméno Ellena.

R:

3. Tak pod košatou moruší si o ní povídám,
o milosrdné Venuši, co život za ni dám,
a z rozbitého náčiní, co zbylo od válek,
já zbuduju jí svatyni a záhon fialek.

E C#mi E C#mi E C#mi

R: + kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne?

Ami

1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,

E

 by oslaviti mohl státní svátek,
 leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Prajz i Branibor

Ami E

 už dávno přestal strádat do prasátek.

Ami

 Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,

Dmi

 tam na Dunaji nalodil se na vor

Ami

 a proti proudu pádluje a vesele si jódluje

E **Ami Dmi E Ami E Ami**

 jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.

2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
 a povolení k vystavení pasu
 a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
 a nechtějí mu plnit státní kasu.
 Je divu, že je naštvaný, když uteče mu poddaný,
 jenž vystaven byl léta jeho péči,
 a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
 se z jeho péče u sousedů léčí.

3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
 by polapil tu nevolnickou chátru,
 a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
 neb prospívá to ledvině a játru.
 A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
 jenž ukrejvá se v malostranských střechách,
 a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
 jež zanechali Braniboři v Čechách.

4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
 a šikulovi má být dána šance,
 my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
 a tuzexový konto v Živnobance.
 Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
 tam s kamarády švihne pivní kůru
 a, na poměry skuhraje, ví, že to zas ňák uhraje
 [: a už se těší na demokratůru. :]

Gloria

Karel Kryl

- C** **Ami**
1. Je noc, v které nezpívá andělů chór
F **G** **C**
a nevidět více kov s příchutí slanou,
F **G** **C** **Ami**
pláč na písku ulpívá u paty hor
F **E** **Ami** **G** **Ami**
a vánoční svíce dnes na hrobech planou,
F **Ami** **Dmi(Dmi,G)** **E** **Ami**
Gloria nezní, tlí mudrci v krytech a Herodes bdí,
F **Ami** **Dmi** **E** **Ami** **G** **Ami**
Gloria nezní, jsou střepiny v bytech u rozbitých zdí.
2. Vše zalito svitem, i neony měst,
tři vteřiny ticha, v nichž umlkly zbraně,
svět pohrdl citem a táže se hvězd,
proč proroctví lichá jsou podobna hraně,
Gloria nezní, teď zpívají hlavně žalm "Chtíc, aby lkal",
Gloria nezní vzdor hvězdě, jež slavně plá nad hřbety skal.
3. Je tichá noc svatá, v níž nepadá sníh
a šílenec Svět řekou bláta se brodí,
je slepý a hmatá po ořízkách knih,
snad po stovkách let znova Kristus se zrodí,
Gloria zazní a přeroste tráva přes písečný vír,
Gloria zazní, buď na nebi sláva a na Zemi mír.

Gulášová políčka

Karel Kryl

D G A⁷

1. Já před necelou hodinou
jsem měla konflikt s rodinou,
prý nesluší se na dívku
jíst gulášovou políčku
v buffet bez gardedámy,
v buffet bez gardedámy.

2. Teď v baru Petra Gottlieba
už milenec mě nelíbá,
ten pán se ke mně nehlásí,
vždy velmi tiše prohlásí:
zlé pryč a Pánbůh s námi,
zlé pryč a Pánbůh s námi!

- *: Pan Bezruč za to nemůže,
že na nábytek strádám
a místo ódy na růže
teď blbé písně skládám,
však jednou přijde sobota,
já spáchám píseň pro Gotta,
a než se půlnoc překulí,
Gott bude zpívat fistulí:
mám rozprávkový dom
s vysokou strechou kdesi pod nebom...

Ami Emi ...

Pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
a tučet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
vyprávím kolemjdoucím
nesmírně krásnou pohádku pro usnutí
zatímco okna periferních barabizen
velmi tiše

G

a velmi zřetelně

F

artikuluji poměrně bezvýznamná slůvka
miluji
miluješ
milují

C Ami E

jako nápověda z nápovědní budky
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
sedí si na lůžku
pojídá parmezán
a milánskou roštěnou
a moravský vrabce
a moje hlava je špatný stůl
k požívání špatných jídel

G F E

s nejhorší obsluhou
a když je nejvíc nespokojený
řekne mým čtyřem vlasům

G

hele podťte zahrajem si čtyřručně

D G D

Mikasa Sukasa
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
který je hubený fakír
a nohy má zkřížené
a hraje si na píšťalu
Rhythm and Blues
a tučet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
sloupovými nohama počítá pět
podle návodu počítej pět
a dvanáct a pět jsou čísla
která jdou velmi špatně k sobě

D

jak říkal pan učitel
pod černým kloboukem
nosím si

G F E

kromě Hannibala
kromě tuctu posvátných
bílých
neangažovaných slonů

D   G A D Emi

a kromě poloprázdného povrchu
poloprázdné lebky
ještě
čtvrt kila radosti
čtvrt kila smutku
pepř
sůl
a párátka do myšlének

1. V měsíci září, kdy jablka zrají,
 kdy mantilu noci svit měsíce protkal,
 když dozněla hymna, již v půlnoci hrají,
 já poprvé tehdy jsem Satana potkal.

2. Ten Satan měl líbeznou postavu panny
 a nepáchla síra, však voněly květy,
 a v úsměvu něha bez jediné hany,
 jen z úst jako hadi mu syčely věty:

R: "Jen nech si svou duši, ta k ničemu není,
 vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu,
 však hlas - to je zboží, jež dneska se cení
 a dobře se platí - to beze všech žertů!"

R: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
 a stráž mi ho do klece vsadí,
 a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
 tvůj hlas tě zradí!"

3. Dnes jako kníže si v paláci žiji,
 mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
 jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
 jen rádio nemám a nesnáším zprávy.

4. Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
 když slaví se vrazi a obchody s časem,
 když svatými slovy se bezpráví hájí,
 když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.

R: Mé lůžko je měkké, však propíjím noci,
 mám z démantů bazén a ze zlata ryby,
 mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
 mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!

R: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
 je krásný, byť s úsměvem krysím,
 vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
 když na větvi visím ...

Hle, jak se perou

Karel Kryl

Emi D Emi H⁷ Emi

1. Tak hle, jak se perou, jen pohleďte na ně,
Emi D G Ami
jak úplatky berou a svrbí je dlaně,
Emi C D Emi
jen pohleďte na ně, jak zatančí tance,
D Emi H⁷ Emi
když namísto daně jim dají kus žvance.

- R: Pít, klít, rouhat se víře, pak sedět v díře nějaký rok,
C D G Emi G Emi D Emi
klít, pít, co hrdlo ráčí, vždyť osud stáčí už poslední lok.

2. Tak pohleď, jak s vervou tu do sebe mlátí,
než hrdlo si servou a život si zkrátí,
tak s křikem se boulují s tupostí mezků
a páni se radují, utáhnou přezku.

R:

3. Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
tak pozor dej na ně v té podivné době,
vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

R:

R:

- D** **A7**
1. Někdy se mi zachce novinářských kachen,
D **D7** **G**
ale Tereza chce se mnou "Liebe machen",
D **A7**
bejt tak trochu mladší, zvládnul bych tě, ženská,
D **G** **E7** **A7**
takhle sjeďu radši do Těžkoslovenska,
D **A7** **D**
takhle sjeďu radši do Těžkoslovenska, holáryjó!
2. Škodovka se blíží ke Karlovým Varům,
oči se mi klíží: třicet mařen za room!
I pro pána Jána, i pro páma Klause:
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause",
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause", holáryjó!
3. V hospodě mi dají Schweineschnitzel natur,
na opravně mají Autoreparatur,
marně hledám bytnou, Frantík, Pepík, Vilík
v pasáži mi špitnou: "Junge Mädchen! Billig!",
v pasáži mi špitnou: "Junge Mädchen! Billig!", holáryjó!
4. Křečkové a sysli jsou tu jako vždycky,
mně to ale myslí neekonomicky,
jsem zas mezi svými, kdekdo kapsu mastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí, holáryjó!
- G** **D**
*: Je mi z toho nanic a mám z toho srandu,
G **E7** **A7**
zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!
D **A7** **D**
Zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!, holáryjó!

Idyla

Karel Kryl

---

1. Má idyla je vylhaná jak Praha Karla Plicky,
lže požehnání pohana, byt' znělo katolicky,
tma v ubikacích bojarů a mraky nad Žižkovem,
a gauner vzdychá po jaru a vraždí ducha slovem.
2. Rum do odlivky s valiem a dojati až k pláči,
jsme šťastni, když si nalijem, a jedno, kdo nám stáčí,
sbor ropuch zpívá rekviem, jsme s nimi na prameni,
ač se lží ještě nežijem, jsme s pravdou rozvedeni.

Ami Emi F G E Ami F E Ami F E Ami Emi

1. V Loyole Ignác píše Hamleta,
 jenž mluví slova, slova, slova,
 zrna jsou dávno v mouku semleta
 a hrbáč havran hlízy klová.
 Jsou slova básní v pokru prohraná
 a dívky v hot-pants pivem zpité,
 zříš lesklá pera v peří havrana
 a kříž, jenž drží jezuité.

- R: V zástupu chátra zedraná,
 burlaci s písni jednotvárnou,
 na stěně obraz tyrana,
 krvavé hvězdy nad továrnou.
 Na nebi visí oblaka
 a měsíc svítí nad hvězdárnou,
 v Gulagu bijí kulaka
 a hvězdy stárnou, hvězdy stárnou.
 F G Dmi Ami E Ami Emi F E Ami F E Ami Emi Ami

2. Rudá je krev a tužka cenzora,
 rudý je samet vazby spisů,
 rudé jsou žilky v oku kondora,
 rudá je barva kompromisu.
 Jedově rudá barva minia,
 pod rudým sluncem bubny znějí,
 zní pochod do citátů z Plinia
 pro školní výlet do Pompejí.

R:

Ami
 3. Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
F G C E
 protože slov a vět se bojí,
Ami
 je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
E Ami Emi Ami
 zatímco chlapani v palbě stojí.
F G
 Jestliže důsledek je příčinou
Dmi E E⁷
 a volnost cítí mříže pastí,
Ami F Ami
 je rodná země možná otčinou,
E⁷ Ami
 však není vlastí, není vlastí.
E⁷ Ami E⁷ Ami Ami⁶
 R: + hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...

D

1. Každý vrah ví, co je v lahvi,

A

na níž lebka s hnáty je,
ví to Jahve, že se z lahve

D

s lebkou s hnáty nepije.

2. Mnohé zmýlí, scházejí-li
hnáty s lebkou na lahvi,
co tě chytí po napití,
to jen velký Allah ví.

G

D

R1: Až dozpíváš koledu, tiše zesneš po jedu,

A

D

statní ptáci - funebráci uloží tě do ledu.

3. Baštím kraby z Abu Dhabi,
naložené v curare,
k tomu colu z vitriolu,
Bože, to je soirée.

4. Žáha pálí z cyankali,
nežli usnu bez deky,
pšoukám hlínu z botulínu
s děkou nebo bezděky.

R2: Až dozpívám koledu, tiše zesnu po jedu,
statní ptáci - funebráci uloží mě do ledu.

5. Pro Moniku arseniku,
kapku rtuti, a co víc,
do košíku otrušíku
nebo odvar z makovic.

6. Vezmi k tomu špetku bromu
nebo utrejch z balíku,
přidej k vínu kromě blínu
trochu maggi z rulíku.

R1:

7. Jedu misku v denním tisku
na rozličných rovinách,
opiátu do salátu
v televizních novinách.

8. Trocha lhaní na snídani,
větší porci k obědu,
v komentáři sedmilháři
upatlaní od jedu.

R3: A pak s volhou škaredou čtyři páni přijedou,

A

G A D

skončíš zdárně v kachlíkárně s touhle koledou.

- Emi** **H⁷**
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C **G** **Ami** **D**
zástupce pro týl šlápl na běláška,
Ami **Emi** **H⁷**
zahynul motýl jako naše láska,
Emi **H⁷** **Emi**
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ami C E Ami E Ami E

1. Noc jako sluj, vteřin šest do svítání,
 C G⁷ Ami E
 pysk zpocený vyzývá podsvětí,
 Ami C E Ami E
 ó, dáble můj, mrtvo jest slitování,
 Ami E Ami E
 snad zisk splacený zradu mou posvětí.

2. Cár šarlatu, v tváři hlen z poplivání,
 mříž u stěny, sedlá krev na rukou,
 Ami C Ami E
 král bez šatů připraven k uvítání,
 Ami G Ami
 hle - kříž dřevěný s trnovou parukou.

R: Jidáš, k čemu výčitky svědomí,
 G Ami
 Jidáš, k čemu tohleto smetí,
 G Ami
 farizej nikdy rukama nelomí,
 G E(F) (E) Ami C E Ami G⁷ Ami E
 pro něho účel prostředky světí! (F Ami G Ami)

3. Noc bez kazu, mincí pár zvoní v plášti,
 hlas zchraptělý do pekel neletí,
 Ami C E Ami G
 stín provazu jako dar plný zášti
 Ami G Ami
 pro vás, dospělí tohoto století!

R: Jidáš, dnes jsi důstojným občanem,
 s mincemi nemáš nijaké viny,
 zítra zas třicet stříbrných dostanem:
 vždyť když ne my, tedy zradí ho jiný!

Jupí, jupí II.

Karel Kryl

1. ^C Jó, ^F pakliže ^C dostanem doložku,
^G
napečem na cestu ^F pirožků,
^C celník se ^F zatváří nevlídně,
^C že ^G jedem na ^C lyže do Vídně.

R: [^F Jupí, ^C jupí, ^G cupity ^C dupy,
^F jupí, ^C jupí, ^G cupity ^C dup. :]

2. Větrovku pověsím na věšák,
zajedu nakoupit na blešák,
a abych uspořil večere,
pojedu lyžovat k Opeře.

R:

3. V náladě doktora Jekkyla
zachutná rakouská tequila,
a pak mě tequila, žumpajda,
promění z Jekkyla na Hyda.

R:

4. Vypijem skleničku ryzlinku
s cikánským primášem z Pezinku,
a že jsme společnost vybraná,
plácnu mu na čelo Hradčana.

R:

5. A že jsme vídeňští lyžaři,
stará nám polívku uvaří,
uvaří polívku z pytlíku,
a pak už spěcháme k rychlíku.

R: Jedem v davu na Bratislavu,
jedem v davu, cupity dup.

Jupí, jupí I.

Karel Kryl

F C G C
R: Jupí, jupí, cupity dupy,
F C G C
jupí, jupí, cupity dup.

C F C
1. Jó, pakliže dostanem doložku,
G
utrátím peníze za drožku,
C F
přejedem Evropu toho dne
C G C
a nasednem na koráb v Boulogne.

R:

2. Jó, úžinu přeplujem kvečeru
a na sever vyjedem z Doveru,
mineme Coventry pospolu
a do přístavu Liverpoolu.

R:

3. Než stačíš udělat bublinu,
přistaneme v Irsku, v Dublinu,
a že jsme v náladě rozmarné,
přejedem hranice do Larne.

R:

4. A v Larne pak přijdeme na nápad
zajet si k jezeru na západ,
podniknem výpravu na voru,
najdeme lochnesskou potvoru.

R:

5. A vo tomhle významným výjevu
zmíníme se v interwievu,
pak si je přečteme z Timesů,
až ti je k posteli přinesu.

R:

R:

- D** **Hmi**
 1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D** **A⁷**
 pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
 a starý ruce sedřený.
- D⁷** **G** **A** **Hmi**
 R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emi **A⁷** **Hmi** **Emi**
 [: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A⁷**
 až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 [: může tě hřát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 [: orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Ami

1. Až mine neděle a usne na peřině,
k zbláznění nesměle napíšu Kateřině

Dmi

Ami

a potom pod známku doplním poznámku,

E

Ami

že asi netušila, že mi byla vším.

2. S ranními červánky na dopis slzy skanou,
vhodím ho do schránky, neřeknu "nashledanou",
prvnímu oblázku položím otázku,
proč asi netušila, že mi byla vším.

3. A když se rozední, koupím si láhev rumu,
ten dopis poslední napsal jsem z nerozumu,
nad jeho kopií tiše se opiji,
to aby netušila, že mi byla vším ...

Kostelní věž

Karel Kryl

A **C#**
Kostelní věž ukazuje, že se chýlí k ránu,
D **A**
vrchní číšník inkasuje vod vopilejch pánů,
H7 **E** **A** **E**
čuc, vo korunu víc,
A **C#**
figurální kompozici sestavili páni,
D **A**
pro barovou tanečnici zbylo místo k stání,
H7 **E** **A**
čuc, sehnal jí ho strýc.
C# **F#mi**
Uklízečka myje schody, pikolíci marodí,
H7 **E**
napijem se na marody, než nás barman vyhodí,
A **G#** **G** **F#**
dopoledne prolezeme kofeinový doupata,
H7 **E** **A**
číšníci nás všude znají, říkají nám: čuc, děfčata ...
A7 **D** **Dmi** **A** **E** **A** **E** **A**

G C G C G C

- D C G C G C G C G
 1. Král do boje táh', do veliké dálky,
 C G D7 G
 a s ním do té války jel na mezku klaun,
 D C G C G C G C G
 než hledí si stáh', tak z výrazu tváře
 C G D7 G
 bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
 D7 G
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 A D7 C#7 D7
 místo zvonku cinkal brněním,
 C G C G C G C G
 král do boje táh', do veliké dálky,
 C G D7 G H C G A7
 a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pálil a dobýval měst,
 klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
 jak smývali v páře prach z rukou a krev.
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 místo loutny držel v ruce meč,
 král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pálil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
 když v noci byl klid, tak oklamal stráže
 a, nemaje páže, sám burcoval lid.
 Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
 muži by však mlčet neměli,
 král do boje táh', s tou vraždící lůzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červáncích vlídných
 zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
 když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
 klaun tušení neměl jak zahynul král:
 kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 krále z toho strachu trefil šlak,
 klaun tiše se smál a zem žila dále
 a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
 D7 G D7 G
 klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

1. Prach dní, ^{Ami} hedvábně ^G hebký,
^F skryl ^E bílé lebky do závoje,
^{Ami} prach dní, ^G skelety státých
^F s pohledy ^E svatých od orloje,
^{Ami} prach dní v pokřiku ^G dlasků
^F skryl ^E stopy svazků polosmyté,
^{Ami} prach dní ^G zahladil stezku
^{Ami} s kameny ^G stesku ^E po zemi ^{Ami} té, ^E po zemi ^E té.

2. Zem zrůd, koktavých zkratek,
svobodných matek, bezdětných vdov,
zem zrůd, zlomené vůle,
cizácké zvůle, siláckých slov,
zem zrůd, bezzubých dásní,
servilních básní, prolhaných knih,
zem zrůd, zpanštělých vozků,
^G zem ^{Ami} zbabělých ^F mozků ^E a ^{Ami} odvážných ^E břich.
^{Ami} ^{F(F,G)} ^{Ami}

R: Do listů ^{G(G,G7)} jív ^{F(F,E)} kyselý sníh ^{E(E,Ami)} zvolna se vpíjí,
nehybný čas ^{Ami} rezavých ^{G(G,F)} trav, ^{Ami} hubených žní,
vše jako dřív: ^G lkající ^E smích ^{Ami} s ohnutou šíjí,
zlomený vaz ^G skloněných ^E hlav ^{Ami} v lavině dní.

3. Čas hrůz, blábolu snobů,
znectěných hrobů, znectěných vět,
čas hrůz, bezlesých svahů,
najatých vrahů, popravčích čet,
čas hrůz, špíny a vředů,
omamných jedů, otrockých mas,
čas hrůz, vězničních dvorů,
znamení moru na dlouhý čas, na dlouhý čas.

4. Dny ztrát v noci tě budí,
propadlé hrudi ještě se dmou,
dny ztrát, drogy a pití,
ortely žití vyřčené tmou,
dny ztrát, reklamních šotů,
marného potu, zmarněných snah,
dny ztrát, sto hlasů ze sta,
dobrovolná gesta a povinný strach.

R:

5. Lze žít, jen abys přežil,
zatímco ze žil sají ti krev,
lze žít desítky roků
s holínkou v oku, jíst chleba z plev,
lze žít bez zdi a hrbů,
s malostí blbů nesoutěžit,
lze žít, se lží se měřit
a znovu vždy věřit, že i jinak lze žít.

R:

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

- D**
1. Jen ledvinové kamínky mi zbyly místo vzpomínky
A7
na lásku tvou a něhu, Dany M.,
jsem truchliv, ač ne bez viny, žal odnesly si ledviny
D
a Spolek přátel žehu, Dany M.
- D**
2. A že mi vážně slabo je, lkám tóny z hloubi hoboje,
D7 **G**
mám na hoboji vruby, Dany M.,
D
den kutálí se k západu a já si zpívám "papadů"
A7 **D**
a "šůbydůbydůby", Dany M.
3. Ach, chtělo by se zaplakat, když tupě civím na plakát,
jsa rozpolcený vedví, Dany M.,
ten plakát na dva turnaje, v nichž první cenou urna je,
v ní popel z mého ledví, Dany M.
4. Už nebaví mě řečičky, tak tiše saju z bečičky
svůj hektolitr piva, Dany M.,
už oboha je nachová a k areálu krchova
A7 **Hmi**
jen sto yardů mi zbývá, Dany M.,
A7 **D**
a jen sto yardů mi zbývá, Dany M. ...

1. Když strach máš, že se nenajíš, jak osel hlavou kývej,
a jestli něčí chleba jíš, pak jeho píseň zpívej,
své city zavři na zámek a mlčky snášej výtku,
a hlavně: zdrž se poznánek, když stačí na povídku.
2. Buď věřící jen natolik, jak se to líbí lidem,
buď protestant i katolík, buď buddhistou i Židem,
měj na paměti zásadu, že lží se úspěch získá,
znej, kterak bodnout zezadu, a tanči, jak se píská.
3. Znej rozhovory zapřádat a sedět nad dopisy
a beze studu vykrádat i cizí rukopisy,
neb ti, jimž smrdí lopata, vždy snadno prominou ti,
že radši kradeš košťata, než nehotové proutí.
4. Buď tím, co nejvíc vynese a co má větší cenu,
buď břečťan, který vine se vždy po silnějším kmenu,
znej používat nevěry co prostředníka zisku,
měj zásady co pověry, jež brání východisku.
5. Dbej, nechat' každý zve tě rád, a přijď i s famílií,
a vydírej co literát, když už ti nenalijí,
buď Pompeius i Agrippa, buď Achilles i Hektor,
a máš-li trochu filipa, pak, synu můj, jsi lektor!

Lilie

Karel Kryl

- Dmi** **A** **Dmi**
1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíci,
A **Dmi**
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
F **C**
[: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi **Bb** **A**
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi **Bb A** **Dmi**
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
[: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]

1. V Bystrici na konci roku dal jsem si několik loků
[: po whisce s ledem ležím teď s vředem,
s angínou ze streptokoků. :]
2. Viděl jsem u Kutný Hory plazit se Ibsena z nory,
[: dlouho se plazil, až dostal azyl,
pije jak Dán, ale s Nory. :]
3. Viděl jsem na Bílé hoře vylézat z brlohu tchoře,
[: brloh pak vzali, přejmenovali,
smrad ale zůstal i v noře. :]
4. V bazaru pod Pražským hradem vekslujem, šmelíme, kradem,
po nějakým čase skončíme v base,
alespoň neumřem hladem,
po nějakým čase skončíme v base,
pokud nás nepustěj' zadem.
5. Poblíže spotornský pláže stála mě buchta půl gáže,
[: za druhou půlku koupím si kulku,
obviněn ze špionáže. :]
6. Na louce v ligurském Noli pásol tam Jano tri voly,
[: grappou se setl, pak si spletl
s docenty stranické školy. :]
7. V putyce u pláže v Noli čekal jsem na alkoholy,
[: doufaje v dusnu, že možná usnu
u rumu bez coca-coly. :]
8. Slečinka v obci Spotorno dala si gnocchi al forno,
[: zbaštila gnocchi, ztloustly jí boky,
teď točí italský porno. :]
9. Kdyby ti, má milá, v Noli sežrali bikiny moli,
[: starosti zaplaš, lehni si na pláž,
čekej, až dostaneš roli. :]

Ami

Rec: Úloha osobnosti v dějinách sestává prakticky z ochoty<
dotyčné osobnosti zemřít nebo nechat se zabít dříve, než<
stačila odvolat.

Ami

C

1. Pohled se odvrátí, Koperník v sutaně,
Ami G Ami F Ami
smrtka si obrátí Marata ve vaně,
G
stránka se otáčí, Koniáš zatleská,
Ami F
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami G
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami F Ami
smrt bývá nehezká.

G

Ami

- R: Laskavé šero vám přikryje tvář s grimasou hrůzy,
C G Ami
ruka, jež před chvílí hladila ramena, zkameněla,
G Ami
na nic je pero a k ničemu snář, zemřely Múzy,
G Ami
to, že se nestřílí, smrt jenom znamená pro anděla.

2. Písnička dozněla, bytem je šatlava,
před vraty kostela uvidíš Václava,
drží se klepadla, hrobař si ruce mne,
odhodte zrcadla, není to dojemné,
odhodte zrcadla, není to dojemné,
není to dojemné.
3. Cromwell má namále, Hus čeká na kata,
Smrtka má korále, korále ze zlata,
kříž staví Kristovi, Spartakus bez meče,
ranami nachoví, dívej se, člověče,
dívej se, člověče, dívej se, člověče!

R:

4. Johanku stříhají, ruka je zemdlená,
pacholci řihají, ocel je kalená,
pan Lincoln v divadle dívá se na scénu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
oděna v saténu.
5. Jesenin opilý chystá si oprátku,
Puškin si zastřílí, Tyl píše pohádku,
vidíš Fra Filippa, krev plivá do barvy,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Smrtka si obarví.

R:

6. Kennedy ve voze proklíná raracha,
pohřebním na voze uvidíš Palacha ...

Martině v sedmi pádech

Karel Kryl

F **C** **Ami**
1. V obálce džbán a květina a list, v němž ptá se Martina,
G
jak chutná chleba,
(F) **(G)**
co jím, když země vymetám a proč jsem tady - a ne tam,
C G F
kde je mne třeba?

2. Smažím si vejce na špeku a, ač je očím do breku,
ústa se smějí,
když nad otázkou přemítám, proč nejsem tady ani tam,
kde prý mne chtějí.

3. Smět sedět vedle Martiny a píti suché Martini
k mokrému masu,
sotva bych asi uznával to, co jsem doma zpíval
za starých časů.

4. Ošlehán vichry větráků, měl bych už kolem metráku
tak, jak se sluší,
a kromě piva v žejdlíku měl bych i bachor z knedlíků
a tučnou duši.

C7 **F** **G** **C** **Ami**
R: Ač je to jenom dvě stě kilometrů nebo ještě blíže
F **G** **C C7**
a zbývá už jen duše k proclení,
F **G** **C** **Ami**
na politickém barometru setrvalá níže,
F **G** **C G F**
a dokud trvá, svět se nezmění.

5. Kdybych chtěl zajet k Martině, snad bych pak dělal v Martině
holoubky míru,
nebo bych bydlel v Záluží a doma z vody z kaluží
vyráběl síru.

6. A snad bych, věru, na to dbal a chodil řváti na fotbal -
- to kvůli hlasu,
v putyce zpíval s čundráky a rumem léčil mindráky
z absence pasu.

7. Kdybych chtěl líbat Martinu, dal bych svou páteř za třtinu,
ohnutou větrem,
trávil si život schůzemi a večer brblal v přízemí
nad Černým Petrem.

8. Nosil bych hesla v zástupu a třeba stavěl chalupu
a kradl cihly,
koupil bych láhev stoličné a z jedné sklínky hořčičné
bychom si přihlí.

R:

9. Kdybych chtěl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s latinou
a knutu s žezlem,
měnil bych pravdu ve lhaní, v častušku hudbu varhanní,
plet' dobro se zlem.
10. Dbal místo snění konzumu, nabádal děti k rozumu,
z prospěchu podlý,
žil pěkně vprostřed ohrady a zdobil okna, výklady
a vzýval modly.
11. Snad moh' bych najít v Martině přítele ve zlé hodině,
kdy člověk zoufá,
jenž uspí v stínu borovic a ví, že chlap chce skoro víc,
nežli si troufá.
12. Obalí trny sametem, v náruči skryje před světem,
horečku zchladí,
má cit i rozum člověčí a dá ti pocit bezpečí,
když všichni zradí.

R:

13. Svět dává nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
však poznáš s lety,
že čas i kámen rozhlodá a poušt' když jednou zřídlo dá,
rozkvetou květy.
14. Až svět mne steskem obklopí, dám si tvou kytku do klopý,
jak kážou mravy,
po vzoru starých Habánů připiji vínem ze džbánu
na tvoje zdraví.

R: (3x)

1. **Emi** **D** **Emi**
Ven z šedivých baráků vylezly maškary
D **Emi**
v ledovém jitru, v den po soudné noci,
D **Emi**
pět slaměných širáků, pět lahví Campari
D **Emi**
a nenávist v nitru co odznaky moci.
D **Emi** **D**
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
Emi **D** **Emi** **D**
pár cvičených koní a cvičené krávy,
Emi **D** **Emi** **D**
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
Emi **D** **G** **Ami**
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
H⁷ **Emi**
jdou cvičení lidé.
2. Mráz dohnal je k poklusu, plameny šlehají
modře a zlatě jak žíravé růže,
a na púlce globusu maškary čekají
v přepestrém šatě a s bičíky z kůže.
A cvičené krysy a volavčí pera
a tak jako kdysi a tak jako včera,
i dnešní den znova vždy bojí se slova
a s dětskými vlčky zas točí se mlčky
i cvičení lidé.
3. A maškary kynou vstříc divnému sněmu,
zní do ticha hlasy, jež slyšet je všude,
až soudné dny minou, že konec je všemu,
jen na věčné časy že masopust bude.
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
pár cvičených koní a cvičené krávy,
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
dál jdou cvičení lidé ...

1. ^C Jó, ^G viděl jsem Moniku, ^F seděla v lesíku ^G nad přehradou,
^F vpletla si do ^G vínku dva ^C stvoly bojínku s ^F kozí ^G bradou,
^F s ^G půvabem andílka ^{D7} svlékla se do ^G tílka,
^C slunce jí ^{D7} osmahlo ^G kůži,
^C ^F kdybych byl ^F koňadra, ^F sed' bych jí na ^F ňadra,
^G ^C v ^C zobáčku ^C držel bych ^C růži.

R: ^C Moniko, ^F Moniko, ^C jsem jen ^F tvůj, ^C následuj,
^G ^C vím, kudy do ^C pekla a s ^C kým, ^C padadada.

2. Hodina minula, Monika usnula u jezera,
voči si zakryla Vojnarkou vod Tyla -
teda pardon, ta je vod Jiráska.
Tak znovu:
jó, hodina minula, Monika usnula u jezera,
dala si pod hlavu zánovní Krútňavu vod Cikkera -
teda vod Suchoně,
kdybych byl brhlíkem, stal bych se zvrhlíkem,
co nechte Sartra ni Prousta,
s hrdostí vlastence sed' bych jí do věnce,
v zobáčku držel bych chrousta.

R: + ^C vím, ^G kudy do ^C pekla a s ^C kým, ^C padadada,
^G ^C vím, kudy do ^C pekla a s ^C kým ...

Dmi B^b7 A

1. Do čtverce patia stín padá mezi slova,
                   Dmi   B^b7 A⁷   Dmi
                   F   C   Dmi
 mlčíme ty i já, pak promluvíme znova,
                   Gmi   C   Dmi B^b7
 život je prožitý a v rohu mlčí běsi,
                   Dmi B^b7   A   A⁷(Dmi)
 mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

2. Zšeřelou krajinou jde žebrák žití mého,
 já myslím na jinou, ty myslíš na jiného,
 zraněný pária a pýcha baronesy,
 mluvíme ty i já, a nerozumíme si.

C

R: Dva u jednoho stolu nad vázou s květinami,
                   Gmi   Dmi
 dvě písně, lhané v mollu - dvě lodi mezi krami,
                   B^b   Dmi
 a slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,
                   B^b   A
 tím více jsme tu sami, čím déle jsme tu spolu,
                   Dmi B^b7 Gmi A A⁷ Dmi B^b7 Gmi A A⁷(Dmi⁷6)
 ta da da ...

3. Za řevem diskoték a světa, kde se vraždí,
 jsme blízko na dotek, a přece oba za zdí,
 myslíme na city, jež byly kdysi kdesi,
 mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

4. Za slovy slova jdou a nevydají větu,
 pod tlící hromadou nedarovaných květů,
 dekretů na byty a dýchaného smogu
 mlčíme já i ty v dvojitém monologu.

R: Jen slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,
 tak neskonale sami, tak nekonečně spolu,
 dva u jednoho stolu, dvě lodi mezi krami,
 je předaleko k molu a temno nad vodami,
 ta da da ...

Morituri te salutant

Karel Kryl

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
G   **Emi**   D   **Ami**   **Emi**
                 Ami   D⁷   G
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
                                 Ami   D   G   H
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi   D   **Emi** D **Emi** D
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D⁷
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi   D⁷
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi   D **Emi** D **Emi** H⁷
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

Mám oči jako pomněnky a sluji mořská kráva,
můj muž má býčí zarděnky a vystudoval práva,
on nelíbá mě na řasy, ač po něžnosti prahnu,
tak za dobrého počasí já tu a tam mu zahnu.
Když převlékám si kostýmy, on křičí slovy sprostými,
ta slova letí do éteru, když vyhrožuje jeseteru,
s ním trávíváme babí jar a pojídáme kaviár
a manžel říká: "Nejináč, udělám z něho zavináč."
Mám modré oči, tlustý břich a tlustou trojitou bradu,
já občas spáchám menší hřích, když poškrábu se vzadu,
já skáču krokem gazelím až před pohřební ústav,
já vesele se otelím a můj syn bude Gustav.

- Ami**
1. Jdu k vodě líčit na jelce, mám Škvoreckého Zbabělce
Dmi
a chléb a buřty v kabelce s kořalou sladkou.
E
když slunce vstává v rumělce, zahlédnu metat kozelce
Ami E
zasloužilého umělce s plesnivou bradkou.
- Ami**
2. Když v tváři rumem zruměním, tu spokojím se s domněním:
Dmi
"Kozelce ladí s uměním jak šroubek s matkou!"
Ami
Zní z láhve nota za notou, kabelka zeje prázdnotou
E Ami
a já mám půdu pod botou poněkud vratkou,
E Ami E Ami
padadadam padadam.
- Ami**
3. Keď ide vlna za loďou, pijeme vodku s Volod'ou
Dmi
a bratstvo našich národov sa takto tuží,
E
Volod'a býval barónom, teraz je z neho agronóm,
Ami E
má salaš hore nad Hronom a záhon ruží.
- Ami**
4. Keď spieva sláčik primáša a čašník fľašu prináša,
Dmi
môj zrak s víziou sobáša zvlhne mi plačom,
E Ami
keď vraví: "Koniec košiarom! Predáme ovce mäsiarom!"
E Ami
Je lepšie dat' sa k žandárom, ako byť bačom!",
E Ami E Ami
padadadam padadam.
- Ami**
5. Když pluje loďka za loďkou, chutná mi vodka s Volod'kou,
Dmi
on rotným je, já pilotkou, bydlíme v tanku,
E
když měsíc svítí na Něvu jak cibulička v nálevu,
Ami E
jdem v maskovacím oděvu udělat banku.

Ami
6. Plá nocí šarlat uhlíků, zní tlukot ran a slavíků
Dmi
a v bance ani rublíku, to kvůli manku,
Ami
tu vezmem zavděk nálevnou vypijem vodu nelevnou
E Ami
a půjdem nocí barevnou užití spánku,
E Ami E Ami
padadadam padadam.

Nehažte kamení

Karel Kryl

C Ami F E Ami G⁷

C Ami F E
Prosím, nehažte kamení, nehažte kamení na mou tvář,
Ami F D⁷ G
nosím ďáblovo znamení, na čemž nic nemění svatozář,
C Ami F E
a proto prosím, nechte těch ohledů, nechte těch ohledů bezcenných,
Ami F G C H Emi
děsím se vašich pohledů přes hlavy sousedů upřených.

G Emi G
Za chvíli rozsudek hlasitě přednesou,

D Emi D G
a potom poběží pro sako z pruhů,
Emi G Emi G
prý pro můj posudek více mě nesnesou,
D Emi D H⁷
a naší mládeži půjde to k duhu.

Emi G Ami H
Spěchám, nechte těch proslovů, nechte těch proslovů o scestí,
Emi G Emi D Emi D
nechám na cestě k domovu rezavou podkovu pro štěstí,
Emi D Emi D Emi D Emi
pro štěstí, pro štěstí, pro štěstí ...

1. V zahradě za cihlovou zídkou,
popsanou v slavných výročích,
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
tu nevidomou dívku,
prosím vás, nechte ji si hrát,
vždyt' možná hraje si na slunce s nebesy,
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.

3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.

4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

R:

Rec.=1.

5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.

R:

- Hmi** **A**
1. Vane vítr z polí, vane vítr z rovin,
D **F#**
z nekonečných rolí tekou stránky novin,
D **A7**
zaplavuje Prahu potišťené smetí
D **Emi(A) F#** **Hmi A7 Hmi F#**
novin bez obsahu, novin bez paměti.
2. Heslo do titulu s hlavou politika,
cara Caligulu lidu bez jazyka,
vane vítr z rovin dneska jako kdysi,
tupé stránky novin na záchodku visí.
3. Lidu na Východě zuby vylomila
slova o svobodě cara-lidumila,
každý cara vidí: mluví o člověku,
ježto má rád lidi, nejlíp na česneku ...

1. Mrtvou a živou míchám vodu do vín,
 napolo bdělý, spící ve stoje,
 na stole lživou uniformu novin
 a stěnu cely ve zdi pokoje.
2. Zas budík zvoní do nočního jitra
 a znovu plane hořák vařiče,
 dnes jako loni, včera jako zítra,
 čas věty plané vplétá do biče.
- R: Na ostří nože, rezavé a tupé,
 zavěsí změny lichá sobota,
 stelu si lože v dospávárně kupé,
 noc ranní směny v šeru života.
3. Na okna vlaku kapky deště krárou,
 jako když sprcha kape do vany,
 v štruksovém saku nevolníci chrápou
 a život prchá - rezignovaný.
4. Železným dechem nadcházejí rána,
 bolavá hlava hledá samotu,
 struskou a plechem zívající brána,
 a pak už žhavá ocel v šamotu.
- R: Na věšák šatny, zrezivělý prachem,
 zavěsí změny lichá sobota,
 mastný a matný, přidušený pachem,
 čas ranní směny v šedi života.
5. Hlt bryndy z žita, kterou úsvit prošil
 vyrudlou šedi škváry vyčpělé,
 sůl potu, vrytá do flanelu košil,
 škrábe a svědí, svědí po těle.
6. Kručení břicha z předražené láce
 přehluší vytí sirén fabriky,
 sobota lichá v heroizmu práce,
 jdem domů, sytí z levného pití,
 šťastni až k zblití - čísla z matriky.

Od Čadce k Dunaju

Karel Kryl

- Ami**   **Dmi**   **Ami**   **E Ami**
1. Od Čadce k Dunaju počut' čudnú nôtu:
    Ami   **F**   **G**   **Dmi Ami E**
hranicu stavajú z ostnatého drôtu,
    Ami   **F**   **G**   **C E**
[: kamarát-separát, nová paralýza
    Ami   **Dmi**   **Ami**   **E Ami**
    z Moravy do Blavy vyžaduje víza. :]
2. Nečakaj, Natalí, že za tebou prídem,
    vízum mi nedali, vraj sa zaobídem,
[: čakal som deväť dní, viacej nechcem sľúbit',
    stretnem ťa vo Viedni, tam sa smieme ľúbit'! :]

Okupační popěvek

Karel Kryl

          D   A⁷   D
Přijel k nám komediant v zelený maringotce,
                                  G   D
zapomněl na proviant, postřílel všechny ovce,
          G   D   E   A⁷
přijel k nám bratr zlý, poněkud nazrzlý,
          D   A⁷   D
rubašku podkasanou, vopaskem přepásanou.

- C** **G**
1. Račte, panstvo, vyslechnouti baladičku,
kterak možno **F** **G** **C** usednouti na vějičku,
(C) **F** **C**
[: slyšte slova podložená četbou Tacita
F **C** **G** **C**
o tom, co je omezená suverenita. :]
2. Od zastávky u Anděla lkala Lajka,
z amplionu dováděla balalajka,
[: balalajka rozladěná, velehlasitá
učí, co je omezená suverenita. :]
3. Z poloviny skryti stínem tamaryšku,
číhali jsme s Antonínem na Maryšku,
[: neboť, je-li polapena, pozná ta či ta,
jak vypadá omezená suverenita. :]
4. Jede Mařka autokarem z Pohořelce,
povídá si s Lomikarem o veselce,
[: jen co bude začepena, hned mu spočítá,
co znamená omezená suverenita. :]
5. Do účesu vpletla stužku s pery dravce,
vzpomněla si na častušku, na Psohlavce,
[: když je pečet' přelomena, právo neskýtá,
lidu zbude omezená suverenita. :]
6. S pečlivostí předojemnou palaš kuje,
dokuje, a pak si se mnou zalaškuje,
[: doma ho pak jeho žena bičem přivítá,
nastane mu omezená suverenita. :]
7. Mějte z toho poučení, lidé milí,
neházejte přesvědčení do obilí,
[: neboť, je-li zahozena flinta do žita,
přijde na vás omezená suverenita. :]
8. Za tenhleten morytátek mravokárný
zašijou tě nákej pátek do cvokárny,
[: naučí tě vyškolená autorita,
kterak chutná omezená suverenita. :]

C Ami F G C Ami F G

- C Ami F G
1. Jsem zřejmě na hlavu, když o počty se nervu,
C Ami F G
když s proudem neplavu a raději pro Minervu
C Ami F G C Ami F G (C⁷)
přepřáhám Pegasy, přepřáhám Pegasy.
2. Jsem zřejmě na mozek, když hledám před vzlétnutím
k přistání podvozek a do vztyku se nutím
s rizikem pro vlasy, s rizikem pro vlasy.

F

R: Když místo po Hradu sám chodím po ulici,
C D⁷ G
když smím a nekradu, jsem zřejmě na palici,
C Ami F G C Ami F G
já zůstal pozadu, hniju si na vesnici rád.

3. Jsem zřejmě na lebku, když nechci nové bohy
či pestrou nálepku a preferuji nohy
k pohybu po zemi, k pohybu po zemi.
4. Jsem zřejmě na bednu, když nevím, kolik za to,
když strachem neblednu a píšu pro Erató,
byť zase v podzemí, byť zase v podzemí.

R: Spláchl jsem dozadu výhodnou investici:
lépe žít o hladu, než zdobit šibenici!

C Ami F G
Svůj ostrov pokladů v domečku na vesnici,
C Ami F G
svůj ostrov pokladů v domečku na hranici,
C Ami F G C
svůj ostrov pokladů v exilu za hranicí mám ...

- Emi**   **Ami**   **Emi**   **H**   **Emi H⁷**
1. Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda
Emi   **Ami**   **Emi**   **H⁷**   **Emi**
a vůl, kdys' jméno obětiny, je titul kamaráda,
Ami   **Emi**   **H⁷**
na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,
Emi   **Ami**   **Emi H⁷**   **Emi**
na klopě placku jak psí známku - znak příslušnosti k davu.
Ami   **D**
I naše generace má svoje prominenty,
G   **Ami**   **H⁷(H⁷,H)**
program je rezignace a facky argumenty,
Emi   **C**
potlesk je k umlčení a pískot na pochvalu
D   **H**
a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.
2. Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.
I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.
3. Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat komromisy a zradit kamaráda
a, vděční dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Emi   **H⁷**   **Emi**
Rec: A s hubou rozmlácenou dnes zůstali jsme němí,
H⁷   **Emi Emi⁶**
ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!

Emi Edim Emi H7

1. V rohu náměstí, kousek od nádraží,
Emi Edim Emi D7 G A H
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,
Emi Edim Emi D7
němá bolestí stála nad drenáží
Emi D7 Emi
Madona s mrtvým synem umučeným.

2. Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce děšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi D7 G A H7
co vůbec nevypadal na vítěze.

R: Stojíce u Piety kouřili cigarety
Emi D7 Emi D7 G A H
a šnapsem žízeň hnali kilometr klusem,
Emi D7 Emi D7
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,
Emi D7 G A H
a když je dozpívali, otráslí se hnusem.

3. Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.

4. Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.

R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.

5. Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohlednici příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.

6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.

1. Ředitel poznamenal předloni v červenci,
že příliv zaznamenal vzestupnou tendenci,
a ježto kůži mění jak barvu přelivu,
najal mě na měření v Biskajským zálivu.

2. A tak mi vlnobití omejvá holeně
a houser na zabití loupe mně v koleně,
oblékl jsem si plavky, navnadil udice,
chytil jsem do zkumavky mořského panice.

R: Slušně mě požádal o čtyři sanoriny,
nebot' si zažádal o rozvod z vlastní viny.

3. Neb každá mořská panna má svého panice,
manželství spořádaná bez kufru na klíce,
a tyhle rajske slasti moc jsem mu záviděl,
poněvadž, vzdálen vlasti, pannu jsem neviděl.

4. Ptal jsem se toho chlapce, zda taky nepíše
recepty pro neplavce, jak chytat měkkýše,
prý sice mořské fauně občas se věnuje,
fauna však mnohdy tajně manželce žaluje.

R:

5. Kvečeru jsem ho pozval do chaty na kafe,
šest vypil pak se ozval: říkej mi Olafe,
Olafe, dojdem shody, moře ti nesvědčí,
o kráse sladké vody vana tě přesvědčí.

6. Tři slečny v nyvém snění seděly na břehu,
viděly dokončení tohohle příběhu,
neb Olaf časně k ránu zmlátil mě nad vanou,
protože jeho pannu měl jsem tam schovanou.

R: A už mě nežádal o čtyři sanoriny,
nebot' si zažádal o rozvod, o rozvod, o rozvod z její viny.

Píseň Neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína." A co na to Neznámý vojín?

- Ami** **E7**
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami E7
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami **E7**
kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.
F **G**
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami **G**
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami **G7**
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami **F** **E7** **Ami E**
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami **G** **G7**
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami **F** **E** **Ami Ami⁶**
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

1. Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
 dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
 zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
 k tomu pracně sehnaný dva dietní párky,
 přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
 a půl kila sekaný na vánoční dárky,
 laj laj ...
2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
 pěti s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
 netřeba jest člověku, žítí zrovna v pravěku,
 chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
 pakliže chceš dobrotu z mamutího chobotu,
 stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
 laj laj ...
3. Stoje na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
 myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
 s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
 nechce se mi Angele přinášeti růže,
 usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
 zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
 laj laj ...

Ami **E**
1. Samička blbouna nejapného
Ami
kráčela z Berouna do Slaného,
Dmi **Ami**
že prý se na krásku nepromění,
Dmi **E**
dokud jí nezazní z kurníku kuropění.

2. Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,
že bych měl ukázat vysvědčení,
páč jsem vždy prospíval v zoologii,
tak jsem jí zazpíval tuhletu melodii.

A **E**
R: Srdce mi v těle plesá tichým hlasem břehulky,
A **E**
ze Skalnatého plesa nesu pro vás křehulky,
A **A⁷** **D**
tokám jak tetřev hluchý s komplexem vzdělance,
A **E** **A**
ač nejsem Jiří Suchý, zpívám vám romance:
E **D** **E** **A**
pro vás, slečno Didová, zní ta píseň lidová,
E **A** **E**
připadá vám asi snadné čekat, až vám na hřbet spadne
A **D** **E** **A** **E** **A**
místo štěstí podkova nebo kostka žulová.

Ami
Rec: Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus, pták tělem<
husa, křikem orel, provokoval anglické námořníky na<
E **Ami** **E**
ostrovech do té míry, že byl vyhuben.

3. Se slečnou Didovou Ineptovou
prošli jsme alejí jabloňovou,
když potom kohouti kokrhali,
to byste Didovou určitě nepoznali.

4. Když jsem jí zajíce chytil lase-m,
řekla mi "drahoušku" orlím hlasem,
"nepatřím ke ptákům masožravým,"
na což jí povídám: "Jste husa, to vám pravím!"

A **D E A D A**
R: + pam pa ...

D Hmi G A

- D** **Hmi**
1. V ovocné směsi ční paprsek měsíční
G **A**
a já si pro Zuzanu píseň skládám,
D **Hmi**
a jako včera jsou pod temnou terasou
G **A**
dvě křesla z molitanu prázdná.

2. S rukama za hlavou těžkou a bolavou,
tíše si pro Zuzanu píseň zpívám,
snad lásku vyslovím jí klíčem houslovým,
co v prachu na pianu čmárám.

- D** **Hmi**
R: Tak z okna mezaninu sleduji Zuzaninu
G **A**
siluetu, jsa v pokleku,
D **Hmi**
vymýšlím nezbednosti, vědom si dovednosti
G **A**
Kapuletů i Monteků.

3. Klekání vyzvání večerní vyzvání
a tanec pod jabloní můry tančí,
a jestli nezhasne, určitě užasne
G **A** **D** **Hmi**
nad písní, co jsem pro ni složil,
G **A** **D** **Hmi**
nad písní, co jsem pro ni složil,
G **A** **D**
nad písní, co jsem pro ni složil ...

C   **Ami**   **C**   **Ami**
1. Nejdříve se objímali, novináře zajímaly
C   **F**   **E**
podrobnosti z jejich životů,
Ami   **C**   **Ami**   **C**
veliteli čestné stráže pokynuli z ekvipáže,
Ami   **E**
shlédli stojky sedmi Pierotů.

2. Z krucifixu Krista stáhli,
na ruce mu nedosáhli,
rozdrtili dlaně o hřeby,
do čela ho posadili,
aby se s ním poradili
o předmětech denní potřeby.

Ami   **C**   **Ami**   **C**
R: Nosili mu květiny a ozdobené koše,
Ami   **C**   **E**
stavěli mu slavobrány všelijaké,
Ami   **G**   **Ami**   **G**
o prasečí štětiny na mramorové soše
Ami   **F**   **E**
karty hráli s grobiány, s vrahy také, ale potom:

3. Nakrájeli Mesiáše na kostičky do guláše,
vsadili se, že ho vyloví,
sundali si epolety, k tanci hráli flašiny
Ami
písničky pro hlavy sádrový ...

Ami F⁷ E

1. Nač vlastně lháti, když ti stejně nikdo nevěří,
 život se krátí, beznadějně zvoní u dveří,
 na dveře zíráš - pohled blázna v sadě mandloní,
 pak otevíráš - chodba prázdná, nikdo nezvoní.
2. Nač vlastně bát se, když se hrozby nikdo nebojí,
 trestanec vládce breptá prosby v cizím pokoji,
 sta lží se kupí, platýs hlídá krok tvůj po kroku,
 lesklý a tupý jako slída - démant otroků.

- R: Věk sinalých dní a mrazivé luny,
 kdy z němoty zní tón ostnaté struny,
 teď mrazivě mží do šedého prachu,
 hle - písmena lží na pomníku strachu.
3. Nač vlastně jásat, dřinou žlutí, smrtí značení,
 nač dbáti zásad, jež tě nutí lháti nadšení,
 načpak se šklebit, kývat hlavou s hřívou odranou,
 když být je nebýt, levá pravou, útok obranou?
4. Nač dělat cosi, co jsme ve snu nikdy nechtěli,
 nevědět, kdo jsi, hledat vesnu mečem z oceli,
 po čase slevíš, bleskne rudá, vetklá do klopý,
 víš nebo nevíš, kdo tě udá a kdo pochopí?

R:

5. Tma škrtí hlasy, znějí z mlází zpěvy bojarů,
 hle - nové časy, v kterých vzchází zima po jaru,
 chladno je němé, svítí mastně listy jazyků,
 ze strachu lžeme, nebo vlastně jen tak ze zvyku?
6. Strach nebo lhaní - stopy kroků v bílé závěji,
 nezvaní zvaní na sta roků závěj navějí,
 křídélka hmyzí, pískot syslí, slůvka nezvaná,
 v závěji zmizí mrtvé smysly blázna skřivana.

R:

1. **Ami** Tiché listy lísek, **G** třetí kniha **Ami** běd,
C jako v zubech **G** písek skřípou slova **Ami** vět,
F šarlat vlčích **G** máků v němém **Ami** osení,
F ztichly hlasy **Ami** ptáků v mlčení.

2. Světle bledým nebem svítí větve bříz,
 pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
 ticho s hlavou vlčí v době po moru,
 lidé, kteří mlčí v hovoru.

R: **F** Vodní tříšť' břehy **G** třísní
C kde se proud řeky **Ami** kroutí,
F matka loučí se písni
Ami s princem v košíku z proutí,
F tichý pláč skryje houští,
G košík proudem když pouští,
Ami snad pak nad hrází bobří
G najdou rybáři dobří
E **Ami** **F** **E** **Ami** **E** malého krále, malého krále.

3. S přeslazenou slinou v koutku rybích úst
 tiše léta plynou, slyšíš trávu růst,
 zrazení se krčí v hrubém oděvu,
 lidé, kteří mlčí ve zpěvu.

4. Řeky plné vorů, místo vody kal,
 z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
 a jen šepot syčí křídlem kačením
 v zemi, která křičí mlčením.

R: Spěje proud dlouhou poutí
 moři vstříc krajem mírným,
 nese tmou loďku z proutí
 k hladinám nedozírným,
 k hřbetům vln s bílou krajkou,
 k fregatám s carskou vlajkou,
 a pak pod přídí ostrou
 zmizí koš s bílou kostrou
 malého krále, malého krále ...

Ami G Ami G Ami G Ami G

- Ami G Ami F Ami G⁹
1. V studené parádě kožených křesel,
 Ami G Ami G Ami G
 kožených křesel, kožených křesel
 Ami G Ami F Ami G
 sešli se k poradě výrobci hesel,
 Ami G Ami G Ami
 výrobci hesel, výrobci hesel,
 F Ami(C) (Ami) C
 mnohé, co hrozilo, pozbylo punce,
 Ami G C(Ami) G⁷(F)
 za okny mrazilo srpnové slunce
 Ami G Ami F
 a křičelo na lidi "pamatuj!",
 Ami G Ami F Ami F Ami F E
 a křičelo na lidi "pamatuj!"

2. Pod hnědí sieny sežehlých trámů
 sežehlých trámů, sežehlých trámů
 hleděly hyeny na věže chrámů,
 na věže chrámů, na věže chrámů,
 v ulici trpěly pahýly stromů,
 hleděly na střely v průčelích domů
 [: a křičely na lidi "pamatuj!" :]

- Ami G Ami
 Rec: Jen najatý přístěnek zapadal prachem,
 G Ami
 jen pavouci v síti a trpký pach klihu,
 F Ami
 a embrya myšlenek chvěla se strachem,
 Emi Ami Emi Ami G Ami G E⁷
 kéž nemusí žítí, kéž nemusí z lihu!

3. V zelené zahradě slyšel jsem trávu,
 slyšel jsem trávu, slyšel jsem trávu,
 mluvila o zradě, o pěstním právu,
 o pěstním právu, o pěstním právu,
 mluvila o mužích s tvářemi šelem,
 mluvila o růžích nad dívčím čelem,
 [: jež křičely na lidi "pamatuj!" :]

4. Před sebou muletou, vládci se smáli,
 vládci se smáli, vládci se smáli,
 podivnou ruletu s pistolí hráli,
 s pistolí hráli, s pistolí hráli.

- Rec: Minulo září, a ulicí chodí
 jen milion tváří - těch zbloudilých lodí,
 a žádná z nich neslyší "pamatuj!",
 Ami F Ami F Ami
 a žádná z nich neslyší "pamatuj!" "Pamatuj!"

Pochod Gustapa

Karel Kryl

Emi D Emi H⁷

- Emi D
1. Nad mozkiem poslušnost a nad rozumem víra
a správná příslušnost je víc, než v botě díra, Emi
Ami D
mámu jsme zapřeli a brácha zapřel tátu,
F#⁷ H H⁷
někdo se odstřelí a jiným zlámem hnátu,
Emi D
Ďábel nás hnal a šli jsme jako ovce, Emi
každý z nás znal, že zvěř se stane z lovce,
Ami D
každý však šel a na chytrost měl štěpl,
G Ami H⁷ Emi D Emi D Emi D H⁷
naš cíl se skvěl, jsi proti? Pak jsi lempl!
2. Nad oči slepota, sám do uší dáš vatu,
je z tebe despota a syna dáváš katu,
k dobrému příteli zas obracíš se zády,
a když ho odstřelí? Po smrti dáš mu řády!
Žene vás čert, zas jdete jako ovce,
není to žert, už zvěř se stala z lovce,
přítel je skřet a nad rozumem víra,
Ami
vpřed! Jenom vpřed! Vpřed! Jenom vpřed!
H Emi D Emi Emi⁶
Vpřed! Jenom vpřed! A vpředu smrdí síra ...

Dmi B^b7 Gmi⁷ A⁷

Dmi

1. Mlád dvacet devět let a devět měsíců,
dost starý hledět zpět do dětských střevíců,
Gmi
jsa příliš mlád, bych přezíral, co každý z vás má zásluh,
A
jsa hluchý dost, bych předstíral, že spoléhám se na sluch,
Dmi B^b7 A⁷
hovořím k vám.
2. Vzrůst nedaleko dřepu a úsměv naruby
a ústa plná střepů náhradou za zuby,
mám oči, které nebrečí, byt' nesmějí se smáti,
mám kolena, jež neklečí, když má mi někdo dáti,
tak možno žít.
3. Já žvaním tu a tam a slova nechybí,
však jistota ta tam a vládnou pochyby,
je pofiderní poslání, jež odvahu mi vrací,
a nedostatek vzdělání dnes nahrazují prací,
tak tomu jest.
4. Lze s plným pupkem mžourat a sáti tokajské
a poté krotce kňourat veršíky lokajské,
lze kráčet cestou vyjetou a nepohlédnout zpátky,
lze snadno býti poetou a nestvořiti řádky,
jak mnozí činí.
5. Dát tupcům pocit lordů, být dvorním holičem,
mít roztlemenou mordou a kušnit o ničem,
pět dámám verše o mracích a dostat ránu kyjem,
pak omluvit se v rozpacích, že dosud vůbec žijem,
tak možno přežít.
6. Nuž promiňte mi, prosím, promiňte, vážení,
že dosud hlavu nosím, která je k myšlení,
já přerozličné verbeži tím sloužím proti smutku,
též do krku mi nesněží, což výhoda je vskutku
pro moje mandle.
7. Ač tu a tam je boule, obzvláště pod pleší,
však v jádru je to koule - tvar, který potěší,
i posměváčci přiznají: "Tot' hlava, dá se říci
když podle ní ho poznají i páni úředníci."
Razítko, podpis.
8. Má hlava je teď vzata beze všech předsudků
a zbývá ptát se kata po jeho úsudku,
to odborník je nesporně, jsout' hlavy jeho chleba,
a předvést může názorně, k čemu je hlavy třeba:
k životu prostě.

9. Je tedy hlava v suchu anebo v paruce
a zbývá v tomto duchu přejít na ruce,
je obvyklé, že prstů pět má každá ruka zdravá
a leccos je ti vytrpět, než poznáš, kde je pravá
a kde je levice.
10. Věz, milý tvore Boží: to lze si ověřit
že lépe nežli zboží lze ruce zpeněžit
a stvrdí ti, kdo žebrají, i rozšafní, i skoupí,
že za hlavu jim nedají, co za pět prstů koupí,
prakticky vzato.
11. Byť měl jsi hlavu schopnou, jednou se pošťestí,
že botou do ní kopnou a svážou zápěstí,
však poctivec i parazit smí lokty čelit davu
a pěstmi může prorazit, aniž si rozbil hlavu
nárazy o zeď.
12. Máš cizí ruce tisknout i s tváří kamennou,
máš vždycky něco risknout, kdyžs' pevný v ramenou,
smíš pižlat srdce na dlani či zardousiti ptáče,
pak stačí trocha pokání a decilitr pláče,
lid tomu chce!
13. Ač oholen a umyt, vždy trochu špinavý,
máš dobře city tlumit, ba nemít pohlaví,
smíš hnípat, vždy však ve spěchu, a polichotit blbu,
neb předpokladem úspěchu jest implantace hrbu,
svět si ho žádá!
14. Tak pardon, je to osud, že všichni láteří,
proč nevyrostl dosud hrb na mé páteři,
co dítě spal jsem skrčený, když trápili mne pústem,
a tudíž chodím vzpřímený, jsa pidimužík vzrůstem,
jak račte vidět.
15. Šla krása jiným dětem, a tudíž sudičky
mne učinily skřetem na úkor hlavičky,
když vyňaly mne z kolébky, já neplakal jsem dosti,
i daly mozek do lebky a trochu výřečnosti -
- dost smutný dar.
16. Já záhy nožky zvedal a vlastním vzpomínku,
že v začátku jsem shledal, že vlastní maminku,
však seznámiv se s rodinou, já poznal první zmatek:
ač maminku mám jedinou, mám velké množství matek,
které mne chtějí.
17. Jak byl jsem tomu rád, že vlastním tatínka,
však řekli, že i stát mne bere za synka,
pak ten, jež zvali sluníčkem, se za tatíčka povznes',
"Vrah tatíčkem, lump tatíčkem!", a od tehdy až podnes
jsem adoptován.

18. Nuž umím číst a psát, však na tom nedosti,
já učil se též lhát - zbraň proti podlosti,
kdo dobrem čelí násilí, jen zřídka vděčnost zplodí,
vždyť na konopnou košili zas konopí se hodí,
chceš-li ji látat.
19. Nuž věru není slastí, když děti shledají,
že jednou zve se vlastní a jindy partají,
že matkou jest, kdo zažádá, je matkou lidské plémě,
pak matkou zve se armáda a vzápětí pak Země -
- matička naše.
20. Já utržil jsem šrámů, nu, darmo počítat,
a že jsem zlobil mámu, lze těžko vyčítat,
pak dorostl jsem natolik, bych spokojil se krotce,
že matek vlastním několik, však jednoho jen otce,
konečně jistota!
21. Dost šprýmů, pojďme k věci: mistři mne učili,
že lépe, než žít v kleci, je nemít košili,
teď nemám ani kalhoty a mráz mi chladí plece,
a mistři tančí do noty a pokřikují z klece,
že prý jsem zradil!
22. Prý - nepodléhat zášti a zlu se vystavit,
když po tváři mne praští, mám druhou nastavit,
a oni - krejzlík pod krkem a zášť jim čiší z očí,
a žáčka ženou postrkem, jen do dveří jim vkročí,
slunéčkům našim.
23. Pak řekli, že prý žebrat je věcí nemožnou,
je třeba dary nebrat, pohrdat almužnou,
a sami chodí přežraní a almužny je živí,
a žáčci chodí zedraní a hlad jim z očí civí,
bída a nouze.
24. Nuž, ponechejme mistry cvrlikat na hřadě,
ne každý je dost bystrý pro místo v úřadě,
kdo silný je a stydí se, necht' obsluhuje veslo,
kdo hubu má, ten hodí se na poslanecké křeslo,
případně na trh.
25. Smíš vrahem být, či ševcem, nebo být dramatik,
pak nezápolíš s dřevcem a smíš být pragmatik,
anebo staň se písařem, měj pero za suspensor,
nic neumíš? Buď bachařem! Jsi imponent? Buď cenzor
anebo fízl!
26. Bůh dal nám místa dosti, všem podle určení,
však často, což je k zlosti, čert místa vymění,
a pak jsou z lotrů právníci a z mordýřů jsou světci,
pak z umělců jsou horníci a z imponentů vědci
k obrazu svému.

27. Když domovník je knězem, kněz čistí ulice,
když lékař chodí s dřezem a pere spodnice,
pak blázen střeží reaktor a řezník básně píše,
pak z cenzora je redaktor a švec je vládcem říše
k obrazu světa.
28. Já rukama jsem měřil o chleba starosti,
své hlavě pak jsem svěřil, by dbala moudrosti,
však hlavu jsem si roztráskl a octl jsem se dole,
a tu mi rarach napískal, bych vyměnil jim role,
prý třeba změny.
29. Má hlava tudíž dřela, pečujíc o chleba,
a ruka podepřela, kde mravů potřeba,
však otřel jsem se o ševce a žehral na verpánek,
výsledek - jizvy na lebce a rozražený spánek,
prašť jako uhoď.
30. Já hledal cestu pravou a našel útěchu,
že spojit ruce s hlavou povede k úspěchu,
však zapomněl jsem, nebohý, ač ševce mohu zmlátit,
že verpánek je třínohý a nesnadno jej zvrátit,
zavládl hrobař.
31. Šly ruce s hlavou k čertu, náš názor shodne se,
že hrobař nezná žertu, je vážný z profese,
chce diskusi jen s mrtvými a nezná volných sobot,
i nečekal jsem s jinými a prostě - práskl do bot,
a teď jsem tady.
32. Poslání: Dnes profesor i žák ví, že končí legrace,
když hrobař šoupe rakví a čeká ovace,
a z vodorovné polohy že nejsnáze lze vstáti
tak, že se opřeš o nohy a ruka pomáhá ti,
hlavou pak myslí!

D
1. Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
A D
vítr jí rozfoukal drdol,
moje milá tchýně kráčela si líně,
A D
nebot' si koupila Sidol.

G D
R: Sidol je voda na čištění kamen,
A D
ten, kdo ji pije, s tím je provždy amen,
A D
proto taky Sidol nepiju!

2. Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
můžeš jí ho trošku vypít,
až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
halt se nesmíš nechat chytit.

G A D A D
R: + -ju, -ju, -ju, proto taky Sidol nepiju!

1. Prý podle starých análů na zem když půlnoc padne,
příšery lezou z kanálů a duše hrůzou chřadne,
příšery kanální jsou zcela banální,
dnes každá příšera straší už za šera.
2. Po ránu, když se rozední, bezhlavé vidíš běsy
a taky takhle k polední hnusní tě plazi děsí,
vyjdeš si na túru, uzříš kreaturu,
oči má zarudlé a něco zahuhle.
3. Strašidla zblblá od nudy se po kavárnách plouží,
parfémované obludy v tanečním rytmu krouží,
zestárlé Sirény huhňají s kretény,
stoleté oslice hýkají z ulice.
4. Neslyšíc zvuky kvarteta, strašidlo s hlavou kraví
a zelenavá prateta nenuceně se baví,
půl psa - půl prasete nad stehnem z kuřete
nekouká na krásy, pod rypák chrochtá si.
5. Myslím, že je v tom prokletí, když nad tím přemýšlíme,
že ve dvacátém století strašidla dosud zříme,
v budoucnu dojísta přikvačí očista
a žádným přeludem strašit se nebudem.

Provizorní balada

Karel Kryl

- C F G**   **Ami F Ami G C G**
1. Sedí na lavičkách, hrají čáru u zdi činžáků,
C F G   **Ami F Ami G Ami**
hrají po uličkách na kytaru, v kapse sáček buráků,
C F G   **Ami G Ami G C G**
cestu předurčenou nepochválí, lžím se nediví,
C F G   **Ami F Ami G Ami**
hlavu přeplněnou ideály, jež bohužel neživí.

- G**
R: Zatímco vytrvale hledají podnájem,
Ami F E
každý z nich okázale předstírá nezájem,
Ami F E
tvrdošíjně uctívají vzory ulice,
Ami Dmi Ami Dmi E
vždyť svatí se dnes dožívají věku jepice, věku jepice.

2. Ještě provonění květy zvonků z toulek nedělních,
stojí uhonění u svých ponků nebo stavů přádelních,
práci po okolí jenom tuší, víc se čaruje,
když se nepodvolí, jak se sluší, ukazovák varuje.

- R: Vůbec nic neznamená upřímné jednání,
pán starší poznamená, že nemá chování,
jestliže se nepoučí příliš mladý muž,
Dmi E Ami
přelíbezně doporučí: Zařad' se a kuš! Zařad' se a kuš!

1. Prosím, jen vteřinu popřej mi slyšení,
pro zbytek kopretiny zkus ještě vstát,
přes hlavu peřinu - to není řešení,
popřej mi slyšení, nebudu lhát.

2. Tabulky okenní uvidí později,
jak s tebou do povlaků ulehne pláč,
na jiné řešení, na novou naději
prstenu s kamejí budeš se ptát.

*: Přišel jsem poprosit, abys mi prominula,
chtěl jsem si vyprosit polibek slíbený od minula,
teď však mě vítají zavřené okenice,
hodiny sčítají, kolikrát volal jsem ze silnice.

3. Prosím, jen na chvíli staň se tím obrazem,
na jehož objevení čekám tu sám,
půlnoční motýly pošlu ti se vzkazem:
staň se tím obrazem pro zlatej rám,
staň se tím obrazem pro zlatej rám ...

Dmi Gmi A Dmi Gmi A

1. Pták Noh na sponě do vlasů
 rval pološnilou slámu ze stohů,
 pár soch a střelky kompasů,
 jež ukazují k chrámu bez bohů,
 barevné uniformy mužů a na chodníku dav
 a stejné tváře stejných sériových hlav.

2. Ten sen měl pachut' hororů
 a šíleného chóru zbabělých
 a den byl plný praporů
 a šedivého flóru zemřelých,
 tři stovky šupinatých schodů a nebe z provazů,
 setnuté hlavy v galerii obrazů.

- R: Namísto býčích zápasů jen zabíjení volů,
 sto pikadorů bez pasů a matadoři z dolů,
 když dáma růži odhodí, tak promění se v můru,
 je černé moře bez lodí a vlci vyjí vzhůru
 na čtyři měsíce.

3. Pár hnízd pod sítí z pavučin
 a utopení ptáci na řece
 a hvizd, jenž zdusí v kovu čin,
 než lev se dopotácí do klece,
 sad keřů se zlatými pruty, hra rtuti v potocích,
 železné ryby s prašivinou na bocích.

4. Pět bran ze slupek ořechů
 a pod branami kvádry ukryté,
 zvuk hran už vsákl do mechu
 a všude stopy sádry rozlité,
 krkavci nad věžemi hradů a šelmy v podhradí
 řvou "mene tekel" na krvavém pozadí.

- R: Ta země ve snu spatřená se podobala ghettu,
 to hrůza s Dáblem sbratřená bubnuje na roletu
 v tom snu, v němž mlčky křičíme, že nula pojde z nuly,
 je nejhorší, že nevíme, je nejhorší, že nevíme,
 je nejhorší, že nevíme, že jsme již procitnuli ...

Ami   **E**   **Ami**   **E**
1. Pušky a děla, vždyt' to je docela
    Ami   **E**   **Ami**
    a výhradně chlapská příležitost,
    C   **Dmi**
    ženský maj' strachy, že prochlastám prachy,
    E
    vždyt' děcka jsou babská záležitost.

Dmi   **Ami**
R: Feldflašku vodky a vlněný spodky
    G   **Ami**
    a zelený mundúry s frčkama k tomu,
    Dmi   **Ami**
    v ešusu žrádlo, a kdyby se padlo,
    E   **Ami**
    tak napište starý, že nepřijdu domů.

2. Koukat se svrchu na zubatou mrchu,
    co hnátama šahá po vojákách,
    vylejzá z kvérů a děsně to žeru,
    když pálí ji žáha po bodákách.

R:

3. Možná, že v lednu už konečně zhebnu
    a zhebnu i kluci, co dneska tu jsou,
    se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
    já nadávám "krucifix himllaudón!"

E   **Ami**
R: + [: že nepřijdu domů ... :]

Gmi⁶

1. Chodili okolo kostelních portálů,
ulice spěchaly odněkud nikam,
míjeli neony večerních lokálů,
asi se divíte, proč to tu říkám,

D⁷

Gmi

dva lidé v ulici nebyli z Verony,

F

Gmi

D⁷

chodili okolo setmělých oken,

Gmi

vzali se za ruce, hráli si na zvony,

D⁷

Gmi

hráli si na zvony a byli spolu.

2. Dva roky později v ulici sněžilo,
na ruce s prsteny padaly vločky,
vedli se pod paží, město je střežilo,
bílé jak kožíšek angorské kočky,
dvojice pomalu vešla pak do domu,
na okna vzápětí záclony spadly,
Verona vskutku už nechybí nikomu,
nechybí nikomu z těch, kdo jsou spolu.

3. Dál chodí okolo milenci mlčící,
vítr jim ze světél pletence uvil,
chodí a nevidí ulice běžící
jako ti dva lidé, o nichž jsem mluvil,
vídám ji vracet se z púlnočních dýchánek,
jeho zas v hospodě u sklenky režné,
před lidmi dále si říkají "milánku",
proč vám to říkám, vždyť je to tak běžné, la la la ...

Dmi

1. Ruka je most a prsty jsou věže

C **B^b** **A**

a v tepně máš špinavou řeku,

Dmi

nezvaný host, chlap v poloze vleže

C **B^b** **A**

zlou lekci ti dal o člověku.

F

C

R1: Zima je, králíčku, dravci jsou němí,

Dmi **B^b**

příteli, človíčku v sousední zemi,

A

taky tě bijí?

2. Bradatý mnich a zkřížené hnáty

a zamrzlé kaluže v lomu,

na poli sníh a nad sněhem dráty

a stopy, jež nevedou domů.

R2: Pole nám zdupala kopyta koní,

z nebe se sypala slova, jež zvoní,

když vodku pijí!

3. S žoldáckou mzdou a v červené zbroji

zas jinde už kořist je pro ně,

znovu zas jdou a v zádech jim stojí

ti zelení kovoví koně.

Dmi

R1: + taky tě bijí ...

Ami **C**
 1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
 plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
 cukr i sůl,
Ami **C**
 u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčku
G
 císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
 království půl.

Ami E Ami
 R: Salome, noc už je na sklonku,
C
 Salome, podobnas' úponku,
G
 podobna kytaře pro svého vladaře,
E
 Salome, tančíš.

R: Salome, stáli už Křtitele,
 Salome, usměj se vesele,
 točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
 krví ti planou, Salome, la la la ...

2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
 pokojně mohu žít, všeho lze použít
 pro dobrý stát,
 možná ho napadlo prastaré říkadlo:
 dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
 nemá se štkát.

R: Salome, netanči, nechceš-li,
 Salome, hosté už odešli,
 jenom roj komárů dopíjí z pohárů
 krůpěje vína.

R: Salome, trochu jsi pobledla,
 Salome, v koutku jsi usedla,
 víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
 Salome! Pláčeš ...? La la la ...

1. Už táhnou hejna holubic se zelenými křídly
 a klecí zbylo věru víc než snů, jež v duši sídlí,
 [: po čtvrtstoletí mlčení a půlstoletí strachu,
 svou troufalostí zděšení, plijeme na papachu. :]
2. Déšť padá na sloup morový a zamořenou révu,
 už táhnou koně kovoví z Augiášových chlévů,
 [: a není, kdo by vykydal, vždyt' rádci samozvaní
 si pěstí staré zvyky dál a kradou, lžou a žvaní. :]
3. Jak ustrašení šakali po dvacet roků hnití
 my trpělivě čekali, až vlci budou sytí,
 [: už táhne smečka nažraná do tajgy hluchoněmé,
 my, čekající na hrana, teď o kosti se rveme. :]

Spásonosný song

Karel Kryl

Ami G Ami Dmi Ami E7 Ami E7

1. Ach, slečno, máte šanci, přihlaste se do Armády spásy,
při vaší eleganci stanete se princezničkou krásy,
i vaše vychování bude vhodné, račte nám je svěřit,
pokud jste bez vyznání, dnešního dne máte důvod věřit.

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem.

2. Ach, slečno, máte možnost zapomenout na nečistý původ,
můžete lidem zbožnost připomenout, zbožnost jako úvod,
vnukněte lidem v barech, ať se modlí za lásku svých dětí,
za místa po barbarech, za pohodlí, za čistotu pleti.

R:

3. Ach, slečno, modlete se za pijany, kteří musí pykat,
možná, že zděsíte se, jaké pány uslyšíte vzlykat,
pak možná řeknete si: jděte k čertu, chci se taky vdávat,
boháče najdete si, a pak v žertu budete nám dávat.

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem ...

Ami Emi ...

Ami Emi ...

1. Tvář lehce chladí stín topolů,

Ami G Ami G

bílé dámy z výkladů

Ami G Ami G Ami
vhánějí mi stále pod obočí pláč.

2. Trochu mi tu vadí smích gigolů,

zámky na sto západů

říkají, že smím jen u tvých dveří spát.

G Ami G Ami

- R: Zápraží studí, plášt' nestačí,

G Ami G E

ráno tě vzbudí zášť pavlačí.

3. Venku už tě čeká houf ctitelů,

křídou bílím nároží,

ač jsem blázen, přesto budu tě mít rád...

Strejček Strach a teta Obava

Karel Kryl

F   **G**   **C E**
1. Léta běží hlava-nehlava,
F   **G**   **C E**
monotónně hučí Vltava,
G   **Ami G**   **F7**
[: v každodenní šedi za krkem ti sedí
Ami   **F7**   **Ami E7**
strejček Strach a teta Obava. :]

2. Malá Fatra nebo Šumava,
Čadca, Pečky nebo Jihlava,
[: v pondělí či v pátek mají referátek
strejček Strach a teta Obava. :]

F   **G**
R: Na poměry žehrajíce, vzpomeňte si na zajíce,
Ami   **F**   **Ami**
co se krčí u žita,
F   **G**
domnívá se, když se bojí, že ho nechá na pokoji
Ami   **E7 F G C E F G E Ami E7**
liška ryška podšitá.

3. Jednou blond a jednou zrzavá,
za tebou se šourá postava,
[: s tváří jako žába najali si drába
strejček Strach a teta Obava. :]

4. Svatba, křtiny nebo výstava,
bez panáka je to otrava,
[: leč i z tvýho píva polohlasem zpívá
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

5. At' jsi mrava nebo nemrava,
tu a tam tě spolkně šatlava,
[: leč i v kriminále sedí s tebou stále
strejček Strach a teta Obava. :]

6. Jednou volby, jindy oslava,
nad průvodem vlaje zástava,
[: odhodlaně, směle pochodují v čele
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

7. At' jsi fešák nebo ohava,
pro každého platí ústava,
[: ústavu však raději do ústavu vsaděj'
strejček Strach a teta Obava. :]

8. Jednou vlevo, jednou doprava,
vždy však středem vede doprava,
[: a i v jízdní dráze našeptávaj' fráze
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

9. Nad kamením socha Václava
poslouchá, co dělá Varšava,
[: v neustálém boji zůstalo mu dvojí:
strejček Strach a teta Obava. :]

10. Strejček Strach a teta Obava
praví, že je doba bolavá,
tohle všechno jaksi kvůli profylaxi,
G **Ami** **G** **Ami**
k čemu dělat šaška, však to spraví flaška,
G **Ami** **G** **Ami**
lepší vrabec v hrsti nežli kulka v srsti,
G **Ami** **C** **G** **C**
kilo masa máme, kolem hrdla dáme
G **C** **G** **C**
pozlacený pás, pozlacený pás,
F **G** **C**
milostné zvířátko uděláme z vás,
G **C** **G** **C**
kolem hrdla dáme pozlacený pás,
G **C** **G** **C**
pozlacený pás, pozlacený pás,
G **C** **G** **C**
pozlacený pás, pozlacený pás ...

1. V ulici leží stín spuštěný z vesmíru, **E Ami**
 spadaly do hlubin figurky z papíru, **E**
 jednoho dne tě omrzí **Ami G F#(-) F E** vše, čím jsi dosud žil,
 zbudou ti oči pro slzy a střepy z rozbitého zrcadla snů. **Ami Dmi Ami E (Ami)**

2. Koukáš se na lidi, všechno se propadlo,
 tvé oči uvidí odporné divadlo,
 všechno je nějak jinačí, svou kůži vyměníš
 a zjistíš, že ti nestačí jen střepy z rozbitého zrcadla snů.

*: Broukáš si pomalu tesklivou melodií, **Ami F Ami**
 když bloumáš ulicí, cítíš se sám, **F Ami**
 vyčteš si z křišťálu těžkou melancholii, **G F E Ami**
 říkáš si: měsíci, jsi starý krám! **F E**

3. Městem se míhají opilá zrcátka,
 oči ti říkají: lidi jsou zvířátka,
 pohled ti halí temný stín, jsi nějak rozladěn,
 tvůj nepochopitelný spleen jsou střepy z rozbitého zrcadla snů. **F E Ami**

1. Kouř tančí nad plameny bílých a žlutých svíček,
 A E mi
 A H E
 vosk tiše stéká z knotů, má siluetu koně,
 A C#
 oči máš uzavřeny lehounkou brankou víček,
 F#mi H E A H E
 máš ústa z bílých hrotů, chtěl bych se zranit o ně.

2. Katalog Henry Moora s kolosy bojovníků
 změnil se na ložnici s postelí pro Pierota,
 spí na ní noční můra pod kouřem z popelníku,
 prohlížím pohlednici s obrazem od Corrota.

*: Při studiu tragédie čtu si místo Hamleta
 A F#mi
 A H E
 tři krvavé historie Dashiella Hammetta,
 A G# G F#
 otisk palce na obálce podobá se mému,
 H E
 trnu děsem, vrahem že jsem, a mám z toho trému.

3. Tak sedím nevidomý, na klíně s poezií,
 a slyším píseň ptačí za okny recitovat
 a vím, žes' v podvědomí na štíru s fantazií,
 A E
 úplně že ti stačí párkrát se pomilovat,
 A E A
 párkrát se pomilovat a dost!

6. Nadešel čas a voní galejemi,
jsme předvoj lidu, panstvo z podruhů,
[: pochodeň pupků, bachor s idejemi,
pro tebe a pro mne, pro nás, soudruhu! :]
Kdo nejde s námi, ten je rozvraceč,
kdo proti nám, je lump a břídil,
jde s námi špicl, špeh a donašeč,
konfident, informant a slídil!

Tak jenom pojistit

Karel Kryl

C Ami F G C Ami F G

1. Tak jenom pojistit a nechat zadní dvířka,
C Ami F G
hrát dvojí, trojí hru a o čtvrtou se snažit,
C Ami F G
bambitku odjistit a dožít se zítřka,
C Ami F G
vždy státí na výhru a zmrtvýchvstání zažít.

R: Tot' láska nevlídná jak slina na šátku,
F G F G C G
C G F G F G
doba je neklidná a touha na splátku,
C Ami G F G
tot' láska pod knutou a smrt je poslem lásky,
C Ami F G
smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky.

2. S úsměvem mudrce si vlastní kapsu plnit,
dát ruku na srdce a jako had se vlnit,
rozmlouvat o právu a bezprávím se živit,
nadávat na slávu a pro slávu se křivit.

R:

3. Nemíti skrupulí, když o náš prospěch běží,
mít na rtech vyznání a pod jazykem hada,
být silným po vůli a říkat, že nám leží
na srdci poznání, a bát se říci "zrada!"

R: + smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky ...
C Ami F G C

Ami

1. Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
poslové noci, která do zad bodá dýku,
tak vás tu máme, bratři, vnuci Stalinovi,
však ne tak jako včera, dnes už bez šeříků,

Ami

2. Však díky za železné holubičky míru
a díky za polibky s chutí hořkých mandlí,
v krajině přelíbezně zavraždili víru,
na cestě rudé šípky jako pomník padlých.

F

Ami

Rec: Vám poděkování a vřelá objetí
za provokování a střelbu do dětí,
a naše domovy necht' jsou vám domovem,
svědky jsou hřbitovy páchnoucí olovem.

E

Ami

Ami

3. Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a budem,
bolšoje vam spasibo, brat'ja zachvatčiki,
spasibo bolšeje, nikogda nězabuděm, nikogda nězabuděm!

Ami

G

E

Ami Ami⁶

F G C F E

1. Jak je to hezké, když se někdo žení,
 jak je to smutné, když se někdo vdává,
 gumový kotouč bije do hrazení,
 chybějí branky, nikdo nepřihrává.
 V ruině fasád, skrytých za lešení,
 zestárlí mladí za kvartýr a stravu,
 vlečem se časem, zpola udušení
 v tekutých píscích gubernijních mravů.
2. Zabouchli dveře? Dereme se zadem,
 zakletí v Knize lesů, vod a strání,
 nařvaná tlama hlásá za výkladem,
 že konec snů je koncem milování.
 Gumový kotouč bije do hrazení,
 není-li v kapse, nikdo nerozdává,
 ne, není hezké, když se někdo žení,
 ne, není smutné, když se někdo vdává.
3. Být špatným hercem - nad to v světě není:
 není-li dramát, stačí operetka,
 gumový kotouč bije do hrazení,
 nelze-li zkraje - tedy odprostředka.
 Husita spílá obrněným vozům
 a čas si žádá ledakterou hlavu,
 zbudeš-li bez ní - k čemu je ti rozum
 v tekutých píscích gubernijních mravů?
4. Lešení skrývá paranoiu fasád,
 žvanění tupců místo rozhovoru,
 než v klidu zdechneš, nezbývá než nasát,
 utopit zbytek odvahy a vzhůru.
 Vyplníš jméno, místo narození
 a sumu cifer, jež se nepřiznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.
5. Ze školy děti nesou vysvědčení,
 zdalipak tuší, o čem se ti zdává,
 když v noci žehlíš, stárnouc nad pečení?
 O troše lásky, jíž se nedostává?
 Nakoupíš chleba, vodu po holení
 a zapřeš víru, jež se nevyznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.

6. Mlčení skrývá paranoiu žití,
mlčíš a zdobíš okna pro oslavu,
víc nežli duše platí živobytí
v tekutých píscích gubernijních mravů.
Z bouřlivé vášně letmé pohlazení,
němota padá na zamrzlou vodu,
gumový kotouč bije do hrazení
a jen pár týdnů zbývá do rozvodu.

Tisící rok míru

Karel Kryl

Ami F Ami G Ami F E
1. Květy sněží na Madonu u Božího těla,
Ami F Ami G Ami
není věží, není zvonů, jež bys přelil v děla,
G Ami G Ami F Ami F E
ke vši smůle není rádla k překování v meče,
Ami F Ami G F E Ami
není vůle, jež by vládla, jenom voda teče, jenom voda teče.

Ami G F Ami F Ami
R: Místo mraků visí pod oblohou dlouhý bílý pruh,
F E Ami F E Ami
vraky vlaků dýchat nepomohou ochrnutý vzduch, ochrnutý vzduch.

2. Prázdné domy, slepé dveře, šedá halda tvárnic,
šumí stromy, kvetou keře na betonu dálnic,
v klidu zbraní není torny bez maršálské hole,
není dlaní, jež by svorny obdělaly pole, obdělaly pole.

R: Místo dláta ryje do kamene měkký modrý mech,
cesty z bláta, krby bez plamene, podemletý břeh, podemletý břeh.

3. Ani noha, jež by zábla, popálena mrazem,
není Boha, není ďábla, jež by přišel na zem,
bojovníci s feldmaršálky pro pravdu a víru
po tisíci letech války svorně hnijí v míru, tisící rok míru ...

A **E**
1. Byla čistá jako sníh, když zjara taje,
A
často si mě zvala do stínu,
D **A**
kolem krku měla kůži z hranostaje,
E **A E**
aby nedostala angínu.

2. Byla mladá něco přes půl padesáta,
dokonale znala francouzsky,
pro své pletky vždy si našla adresáta,
od nějž vyžebřala na housky.

A **E**
R: "Dejte, prosím, aspoň penny chudobnému děvčeti,
A
zařídím vám přerušení případného početí,
D
dáte-li mi pětipenci, tak se za vás pomodlím
A **E** **A**
ve svý malý rezidenci s minimálním pohodlím."
E **A**
"Dáte-li mi kus medu, ještě lépe pojedu,
E **A** **D A E A**
Ježíškovi do Betléma sladký koláč zavezu."

3. Jednou v noci našla pána bez feniku,
zřejmě člena buržoazie,
pokoušel se ulehnutí na chodníku
poblíž nové rafinerie.

4. Chvíli na to pumpovala lazebníka,
ležícího pána na mysli,
chtěla pro něj vydělání na taxíka,
poněvadž byl na ní závislý.

R:

5. Když ji ráno komornice oblékala,
sháněla se po svém hostovi,
návštěva už odešla, však zanechala
ctěné dámě lístek se slovy:
"Milá paní, díky za to pohoštění,
bylo ho až příliš, pohříchů,
poskytnem vám pro žebrotu povolení,
zaplatíte však daň z přepychu!"

R:

1. Jen tráva se ptá, proč už se teď nesměji,
 jen tráva se ptá, proč jsem ztratil naději,
 proč teď místo květů arniky černou růží v klopě nosím,
 to jen pro mrzáků trafiky, pro ty mrtvé za rákosím.

2. Jen tráva se ptá, zda ty verše zahodím,
 jen tráva se ptá, proč už sem teď nechodím,
 proč teď místo stvolů jetele z bloku trhám svoje snění,
 to jen kvůli kusu ocele, stvořenému k zabíjení.

R: Vítr si zpívá tu píseň monotónní,
 déšť tiše smývá kameny pod jabloní.

3. Jen tráva se ptá, proč se krčím mezi stvolý,
 jen tráva se ptá, proč mám oči plné soli,
 to jen jedna nota půlová, zasazená v květináči,
 vyrostla mi v kulku z olova, proto pláči,
 proto pláči, proto pláči ...

Ami F E

1. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý -
 E Ami F E
 - dva modré květy hořce,
 Ami G
 jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem dech
 Ami F E
 a políbení hořce.
 Ami F G
 [: Na zlomu století v náruči zhebkne ti
 Dmi
 tvá první nebo pátá,
 E Ami G
 než kdo cokoli zví, rány se zajizví
 E(E,G) Ami F E
 a budeš jako táta. :]
2. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý,
 máma vypere pleny,
 odrosteš Sunaru, usedneš u baru
 u trochu jiné sklenky.
 [: A že zlé chvíle jdou, k vojsku tě odvedou,
 zbraň dají místo dláta,
 chlast místo náručí couvat tě naučí
 a budeš jako táta. :]
3. Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
 a v sklepě bydlí bída,
 v jeslích na nároží máma tě odloží,
 když noc se s ránem střídá.
 [: Recepis na lhaní dají ti na hraní
 a nález bude ztráta,
 kompromis, z života zbude ti samota
 a budeš jako táta ... :]

1. Varhany v Oliwie pozbyly zvuku,
je mlha a ticho a nevidíš břeh,
a namísto mozku, jenž vedl by ruku,
jen pistole píší po šedivých zdech
ve jménu Humanity!
2. Být vděčný té ruce, co zbytky ti hází,
když není co jíst a je vánoční čas,
být němý, jak ryba, jež na stole schází,
když na dlažbě pásy ti rozdrťí vaz
ve jménu Humanity!
- *: Ve stáji v seně ti vykážou byt,
to abys denně se přiblížil Kristu,
a přirazí k ceně i slovíčko "lid",
a přirazí k ceně i sádrouvou bystu,
i slova, jež slýcháš, i vzduch, který dýcháš,
tvou radost, i slzy, i hlad.
3. Od varhan v Oliwie ticho se dívá,
už pastýři Ježíše přivítali,
koledy hladem ti žaludek zpívá
a v refrénu zahrají samopaly
[: ve jménu Humanity! :]

Veličenstvo Kat

Karel Kryl

1. V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčící vyděšení hledí do misálů
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]

R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
lidu vládne mistr popravčí.

3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]

6. S úšklebkem Dábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Ami Dmi Ami E

1. V tůni nad mlýnskou strouhou vteřinu pouhou zdrží se proud,
 z víru nad bílou hrází rašící mlází vyráží z pout,
 [: louky červených máků pod křídly ptáků oněmělých,
 had, co kůži si svléká, z medu a mléka voněl mně líh. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
 tři generací,
 s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
 se nenavrací,
 v bronzu jen tyčí se kopí, lev uši své klopí,
 tak kdo by se bál,
 nečiny značené vinou se dějinami vinou,
 ó, Bože, co dál?

2. Vůně potu a kůže, nad něhou růže cynický smích,
 láska, na konci léta osudy splétá ledový sníh,
 [: vůně vody a prádla, chlastu a žrádla k opojení,
 lež a zrosený džbánek pro mdlobný spánek pokolení. :]

R:

3. Schůzku nahradíš schůzí, belháním chůzi, povykem klid,
 vůně piva a kvásku nahradí lásku, Boha a cit,
 [: klec co náhražka křídla, kulturní příděl za umění,
 dálky v zrcadle sklínky z prolhané skříňky na civění. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
 tři generací,
 s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
 se nenavrací,
 nečiny značené vinou se dějinami vinou,
 co dělat že máš:
 navzdory otcům a synům se odhodlat k činům,
 kde domov je náš, kde domov je náš?

Vzkázali mně hradní páni

Karel Kryl

---

1. Kárala mě moja máti, že já chodím za děvčaty,
F G C Dmi G Ami
nestaraj sa, moja milá máti, však za tebú chodívali taky
E Ami
volákedy dávno.
2. Vzkázali mně hradní páni, že sa mám dát na pokání,
praví Pánbůh z vysokého neba: na pokání litovat je treba,
a mně líto není.

- Dmi**
1. Byl jest Vova na honu u Rostova na Donu,
A **Dmi**
spatřil státi na břehu krasavici zvláštní,
na výstrahy nedbaje, žena že jen kletba je,
A **Dmi**
dal se za ní do běhu, neboť vzplanul vášní.
C **Dmi**
Krasavice tone v hněvu, kterak Vova třeští,
Gmi **A** **Dmi**
rozbíhá se ke Kyjevu, na útěku vřeští,
C **Dmi**
přeběhli tak přes hranici ke korytu Visly,
Bb **A** **Dmi**
kde v té chvíli krasavici opustily smysly,
C **Gmi Dmi A Dmi A**
la la la ...
2. Čelist vášní převislu, přeplaval s ní přes Vislu,
utíkal s ní po břehu a něžně se k ní shýbal,
a když byli za Vislou, učinil jí závislou,
jelikož ji za běhu dvěstětřikrát líbal.
Když pak běžel okolo vrat s policajty v patách,
zakopl jest o kolovrat, do louže se natáh',
ona z rukou vypadla mu do bílého snížku
a on zří, že ukradla mu komsomolskou knížku,
la la la ...
3. Maje duši bolavu, přeběhl s ní Moravu,
líbali se mnohý dni rozechvělí touhou,
krasavice líbezná dnes už, co je Liebe, zná
a náš Vova ve Vídni mívá chvíli dlouhou.
Sedává pak u Dunaje s tváří sladkých madon,
tiše sobě vzpomínaje na ten hon a na Don,
krasavice jako vdova truchlí neustále,
čeká doma, až ji Vova vodnese kus dále,
la la la ...

Zapřeni Petrovo

Karel Kryl

Ami **G** **Ami**
1. Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu,
G **Ami**
dnes naposled i poprvé - jak v neskutečném kabaretu,
C **Ami** **G** **F** **E**
jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou,
C **Ami** **G** **Ami**
vždyť zabijí-li pastýře, pak se i ovce rozutekou.
F Ami G Ami F Ami G (E) Ami

2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
v zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše,
měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.

Rec: Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí,
zapřeme podruhé, chválíme beznadějí,
potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.

3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji,
vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději,
jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou,
Ami **G** **Ami**
vždyť zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...

1. Přinesl srpen září od západu,
                   C   **G⁷**   **C**
                                   F   **Ami (C)**
 trs aster kvete pod jeřabinami,
                   E   **Ami G**
 zubaté slunce bije do výkladů,
                           C   **E**   **Ami**
 do stánků s buřty, květy, novinami.

R: Několik bláznů na trh kůži nese
                   F   **G**   **C**
                   E   **Ami G**
 a časný podzim marně čeká na sníh,
                           C   **Ami**
 do cizích věcí nevměšujeme se -
                           E **Ami**
 - a ještě méně - vlastně - do těch vlastních.

2. A mraky jako Karavely plují
 od nebe k nebi přerozličných vlastí,
 odvaha váhá, váhá nad propastí,
 paměti těch, kdo sotva pamatují.

R:

R:

D
Zítřa snad z oblaků pár litrů koňaku
G A
naprší, naprší, naprší,
pomůže od vedra, steče pak do vědra
D A D
z návrší, z návrší, z návrší,
anebo z obláčků napadá koláčků
G
do džberu, do džberu, do džberu,
D A7
vepřová s knedlíkem, jídla ve velikém
D G D
výběru, výběru, výběru.

A D E

1. Před okny sloup - znamení moru,
     D   A   D   A
     F#mi   A   E
 předpověď provazů a divných mravů,
           A A⁷   D
 klesáme hloub se strachem tvorů
     F#mi(E)   C#mi   F#mi E(C#mi) D(F#mi)
 před ranou do vazů, před zlobou davu.

2. Na stěně mříž - znamení doby,
 děsím se obrázků, děsím se šachu,
 zbyl jenom kříž, zůstaly skoby
 a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

*: Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,
     E   F#mi
     E   F#mi
 zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,
     E   F#mi
 mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,
     E   F#mi   C#   F#mi A D A E D A E D
 dáváje bestii ze svého oběda povinnou daň.

3. K výkazu ztrát připište sebe,
 že jste jen couvali mlčky a kvapně,
 zato když brát chtěli vám nebe,
 že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

4. Přes čelo stín - znamení studu,
 znamení malého lidského strachu,
 na pití blín, k zábavě nudu,
 k důvěře podlého a nasypat hrachu!

Zpívání pro Miss Blanche

Karel Kryl

F G C Ami C E Ami E Ami

1. **F** **G** **C** **Ami**
Zaklepu na branku s rezavou mříží,
C **G** **C**
pod okno zasadím slunečnice,
F **G** **C** **Ami**
zavolám na Blanku, ať na mě shlíží
C **E** **Ami**
z balkónu s kapradím do ulice.

- R: **F** **G** **C** **E** **Ami**
Pod listím smokvoňovým večer co večer ji vzývám,
F **G** **C** **Ami** **E**
s měsícem platinovým vyznání pro ni teď zpívám,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami** **G** **Ami** **E**
že, až se setmí, polibkem setru veškeré slzy z tváře a ze rtů,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami** **F** **Ami** **E(Ami)**
to se přec nesmí, povídat větru, že asi brzy pošle mě k čertu.

2. Zaujmu odvážně hrdinskou pózu,
mám přece v malíčku historii,
a ježto převážně nerada prózu,
nesu jí v balíčku poezii.

R:

1. **Ami** **E** **E7** **Ami**
Pravila mi nad bochníkem plesnivýho sýra,
E **E7** **Ami**
že jsem jejím nápadníkem ve znamení Štíra,
G **C** **Dmi** **E**
řekl jsem jí: milá slečno, nečtěte si snáře,
Ami **E** **E7** **Ami**
se štírem je nebezpečno bez veterináře.

Dmi **Ami**
R: Ona ale vzpomněla si, že jsme asi Blíženci,
Dmi **E**
všiml jsem si její krásy a žrali mě mravenci.

2. Popad' jsem ji za ramena, slyším ji, jak říká:
sestra prý je narozena ve znamení Býka,
před měsícem prý se vdala ve znamení Střelce,
za muže si proto vzala hochu zemědělce.

R: Seděli jsme potom v drožce v oboustranném objetí,
myslel jsem na Kozorožce, ptala se mě: Co je ti?

Ami **E** **E7** **Ami**
*: Pak jsme spolu rozmlouvali o znamení Panny...

Žalm 120.

Karel Kryl

Ami **F**
Vyhnaný dostal jsem útulek v porobě,
Ami **G** **Ami**
v salaších ciziny bylo mi spáti,
F
opuštěn volal jsem, Pane můj, po tobě,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
Pane můj jediný, nedej mi lháti,
C **G**
ačkoli k pokoji volaly rety mé,
Ami **E**
ačkoli prosily o útěchu,
Ami **F**
na hesla o boji změnili věty mé
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
ti, jimž je násilí ku prospěchu.

Ami F E

1. Ve spaní jeví se mi přízrak němý plavovlasé ženy,
Ami F E
je to asi plavovlasý samaritán,
Ami E
v srovnání s bohyněmi, uvěřte mi, nemá valné ceny,
Ami F E(-) Ami E(-)
na cenovce pase ovce vlasatý pán.
2. V novinách čtu si zvěsti o neštěstí, které stihlo vílu,
nevidáno, říkám ráno odhodlaně,
směrovky na rozcestí smutek věští poskládaný z dílů,
v akváriu srdce ryju do vorvaně.
- R: Jak vzorek bez ceny jsem vážený a zpívám si jen žalmy,
zabím v dominu svou vidinu či ve třech tazích halmy
G E Ami E⁷
a pak se plížím netopýřím šerem spát.
3. Za zvuků menuetu slova pletu přeslazeně tklivá
G E
nevědomky lámu stromky, šlapu půdu,
Ami E
zabalím do sametu jednu větu, bude jako živá,
Ami F E Ami
na kocábce dojde lásce v Hollywoodu ...